

Το άθλημα της όρθιας σανιδοκοπηλασίας και κυματολίσθησης: Μελέτη περίπτωσης παρουσίαση και ανάλυση νομοθετικού πλαισίου ομοσπονδιών

Χρίστος Κωτούλας

Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και Επιχειρήσεων» του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του Παν/μίου Πελοποννήσου στην «Μάρκετινγκ Αθλητικών Οργανισμών & Επιχειρήσεων»

**Σπάρτη
(2022)**

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1ος Επιβλέπων: Μάριος – Δανιήλ Παπαλουκάς, Καθηγητής

2ος Επιβλέπων: Κριεμάδης Θάνος, Καθηγητής

3ος Επιβλέπων: Δουβής Ιωάννης, Καθηγητής

Υπεύθυνη Δήλωση

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 14 της παραγράφου 2 (Διαγραφές Μεταπτυχιακών Φοιτητών) του Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, δηλώνω υπεύθυνα ότι για τη συγγραφή της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής μου Εργασίας (ΜΔΕ) δεν χρησιμοποίησα ολόκληρο ή μέρος έργου άλλου δημιουργού ή τις ιδέες και αντιλήψεις άλλου δημιουργού χωρίς να γίνεται αναφορά στην πηγή προέλευσης (βιβλίο, άρθρο από εφημερίδα ή περιοδικό, ιστοσελίδα κλπ.).

Ημερομηνία: 13/02/2022

Η Δηλών

(Υπογραφή)

Copyright © Κωτούλας Χρίστος, 2022

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν τον συγγραφέα και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Χρίστος Κωτούλας: Το άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας και κυματολίσθησης:
Μελέτη περίπτωσης παρουσίαση και ανάλυση νομοθετικού πλαισίου ομοσπονδιών.

(Με την επίβλεψη του Μάριος – Δανιήλ Παπαλουκάς, Καθηγητής)

Το άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας και κυματολίσθησης αποτελεί ένα ταχέως αναπτυσσόμενο άθλημα με ποικίλες εκφάνσεις σε ψυχαγωγικούς και αγωνιστικούς τομείς. Η μεγάλη ποικιλία εξοπλισμού βοηθά σημαντικά τους αρχάριους αθλητές να εξοικειωθούν και μετέπειτα να απολαύσουν είτε το αγωνιστικό είτε το ψυχαγωγικό κομμάτι του. Η κωπηλασία πάνω στην σανίδα σε όρθια στάση απαιτεί την γνώση ορισμένων τεχνικών που βοηθούν τον αναβάτη να κινείται με ασφάλεια πάνω σε αυτήν. Δυο διεθνείς Ομοσπονδίες, η ISA και η ICF διεκδίκησαν την αποκλειστική διαχείριση του SUP σε Παγκόσμιο και Ολυμπιακό επίπεδο. Σημαντικός σταθμός στην ιστορία του αθλήματος αυτού αποτελεί η απόφαση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαστηρίου (CAS) που απεφάνθη επί των αιτιάσεων των δύο Ομοσπονδιών θέτοντας παράλληλα και ορισμένα αξιοσημείωτα κριτήρια στον δικανικό συλλογισμό του για να καταλήξει στην απόφασή του. Αξιολογώντας, λοιπόν, το Δικαστήριο κατά κύριο λόγο την προσφορά των δύο αυτών Ομοσπονδιών απέναντι στο άθλημα και την στήριξη που παρείχαν σε αυτό με σκοπό την ανάπτυξή του, απέδωσε την διαχείριση της Ολυμπιακής φύσης της SUP στην ISA, εκτιμώντας την προσφορά της, ενώ παράλληλα απέρριψε τα εκατέρωθεν αιτήματα για παγκόσμια αποκλειστική αρμοδιότητα ως άνευ σκοπού.

Λέξεις κλειδιά: *Όρθια Σανιδοκωπηλασία, Διεθνές Αθλητικό Δικαστήριο, Διεθνής Ομοσπονδία Κανό, Διεθνής Ομοσπονδία Ολίσθησης με Σανίδα*

ABSTRACT

Christos Kotoulas : S.U.P – Canoe Kayak: Case study presentation and analysis of the legislative framework of the federations

(With the supervision of Marios – Daniil Papaloukas, Professor)

The sport of StandUp Paddling (SUP), is a rapidly growing sport with a variety of appearances in the recreational and competitive sectors. The wide variety of equipment significantly helps novice athletes to get acquainted and participate in enjoying either the racing or the recreational part. Rowing on the board in an upright position requires the knowledge of certain techniques that help the rider to move safely on it. Two international federations, International Surfing Association (ISA) and International Canoe Federation (ICF), have claimed exclusive management of the SUP at World and Olympic level. An important milestone in the history of this sport is the decision of the International Court of Sport (CAS) that ruled on the causes of the two Federations while setting some notable criteria in its legal reasoning to reach its decision. Therefore, evaluating the Court, mainly the offer of these two Federations towards the sport and the support it provided to it for the purpose of its development, it attributed the management of the Olympic nature of SUP to ISA, appreciating its offer, while at the same time rejecting requests from both sides for global exclusive competence as pointless.

Key Words: StandUp Paddling (SUP), Court Arbitral for Sport, International Canoe Federation (ICF), International Surfing Association (ISA)

Πίνακας περιεχομένων

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	4
ABSTRACT	5
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ	7
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	8
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
1.ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΙΑΣ ΣΑΝΙΔΟΚΩΠΗΛΑΣΙΑΣ (SUP).....	10
1.1 ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΜΑΤΟΣ	10
1.2 Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΙΔΑΣ ΤΟΥ SUP	13
1.3 ΤΑ ΔΥΟ ΕΙΔΗ ΣΑΝΙΔΩΝ ΜΕ ΚΟΥΠΙ (ΣΚΛΗΡΕΣ ΚΑΙ ΦΟΥΣΚΩΤΕΣ).....	17
1.4 ΠΩΣ ΚΩΠΗΛΑΤΕΙΤΑΙ Η ΣΑΝΙΔΑ	22
1.4.1 Φέρνοντας τη σανίδα στο νερό	23
1.4.2 Πώς μεταφέρεται η SUP.....	23
1.4.3 Ο τρόπος στάσης και εκκίνησης της σανίδας.....	24
1.4.4 Η στάση στην σανίδα.....	25
1.4.5 Η θέση ισορροπίας στο Paddle Board.....	26
1.4.6 Η προσαρμογή του κουπιού SUP.....	26
1.4.7 Η ορθή χρήση ενός κουπιού SUP	27
1.4.8 Οι τρεις βασικοί τρόποι κωπηλασίας.....	28
2.ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗΣ	31
2.1 Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΛΙΣΘΗΣΗΣ ΜΕ ΣΑΝΙΔΑ (ISA).....	31
2.1.1 Η αποστολή, το όραμα και οι στόχοι της ISA.....	32
2.2 Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΝΟΕ ΚΑΓΙΑΚ (ICF)	34
2.2.1 Η αποστολή, το όραμα και οι στόχοι της ICF.....	35
2.3 ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (CAS).....	36
2.3.1 Η προέλευση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαστηρίου	36
2.3.3 Οργάνωση και δομή του ICAS και του CAS.....	38
2.3.4 Τα είδη διαφορών που επιλαμβάνεται το CAS.....	41
2.3.5 Τα αποκεντρωμένα γραφεία CAS και τα ad hoc τμήματα	42
2.4 Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ CAS.....	43
2.4.1 Το σκεπτικό του Δικαστηρίου	44
2.4.2 Το Συμπέρασμα του Δικαστηρίου	51
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	55
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	56

Κατάλογος Εικόνων

Εικόνα 1. Το άθλημα του SUP (πηγή: www.gilisports.com).....	12
Εικόνα 2. Η σανίδα του SUP (πηγή: www.gilisports.com).....	15
Εικόνα 3. Οι τύποι σανίδας (πηγή: www.gilisports.com).....	16
Εικόνα 4. Η φουσκωτή σανίδα με κουπί (πηγή: www.gilisports.com).....	19
Εικόνα 5. Η μεταφορά φουσκωτής σανίδας (πηγή: www.gilisports.com).....	21
Εικόνα 6. Η μεταφορά σκληρής σανίδας (πηγή: www.gilisports.com).....	22
Εικόνα 7. Η μεταφορά της σανίδας στο νερό (πηγή: www.gilisports.com).....	25
Εικόνα 8. Το ορθό κράτημα της σανίδας (πηγή: www.gilisports.com).....	26
Εικόνα 9. Η ορθή χρήση του κουπιού (πηγή: www.gilisports.com).....	29

Συντομογραφίες

CAS	Court Arbitral for Sport
ICAS	International Council of Arbitration for Sport
ICF	International Canoe Federation
IF	International Federation
ISA	International Surfing Association
SUP	StandUp Paddleboarding

Εισαγωγή

Το άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας (SUP) αποτελεί μια σχετικά νέα προσθήκη στο παγκόσμιο κατάλογο αθλημάτων. Η SUP απέκτησε γρήγορα μεγάλη απήχηση και αναδείχθηκε σε ένα άθλημα που απευθύνεται τόσο σε αγωνιστικό κοινό, όσο και σε κοινό που αποζητά την ψυχαγωγία.

Η φαινομενικά εύκολη κωπηλασία σε όρθια στάση πάνω σε σανίδα, αποδεικνύεται μια διαδικασία που βασίζεται σε τεχνικές. Το άθλημα της SUP διαθέτει μια ποικιλία σανίδων και οργάνων, που βοηθούν έναν αρχάριο αθλητή να το κατανοήσει γρήγορα και να εξελιχθεί σε αγωνιστικό αθλητή ή ακόμα περαιτέρω να απολαύσει κάποιου είδους ψυχαγωγία με την σανίδα του, όπως η SUP yoga.

Σκοπός, λοιπόν, της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι να παρουσιάσει το καινούριο αυτό άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας και να εκθέσει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για το άθλημα αυτό, όπως την ιστορία του, την χρήση του εξοπλισμού του και τις τεχνικές κωπηλασίας που μπορεί ο αναβάτης της σανίδας να εκτελέσει. Εν συνεχεία, κύριο μέλημα της παρούσας πτυχιακής είναι η παρουσίαση του ζητήματος της διαχείρισης του αθλήματος αυτού από διεθνείς Ομοσπονδίες. Η απόφαση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαστηρίου στην διένεξη ανάμεσα στην ISA και στην ICF αναφορικά με την διεκδίκηση της SUP αποτελεί τον κύριο άξονα της εργασίας, που αναδεικνύει τις περιστάσεις και τα κριτήρια που λαμβάνει υπόψιν του το Δικαστήριο για την επίλυση αυτών των ιδιαίτερων ζητημάτων.

1. Το άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας (SUP)

Το πρώτο κεφάλαιο της παρούσας πτυχιακής εργασίας θα παρουσιάσει και θα αναλύσει διεξοδικά το σχετικά νέο άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας (SUP), περιγράφοντάς το από όλες τις οπτικές του και παρέχοντας πληροφορίες τόσο για την ιστορική καταγωγή του, όσο και τον εξοπλισμό του, αλλά και για τις τεχνικές τις κωπηλασίας που χρησιμοποιούνται στο SUP.

Το άθλημα της όρθιας σανιδοκωπηλασίας / StandUp Paddleboarding (SUP) είναι ένα υδάτινο άθλημα, οι ρίζες του οποίου ανάγονται στην Χαβάη¹. Οι αθλητές της όρθιας σανιδοκωπηλασίας στέκονται όρθιοι πάνω σε σανίδες, οι οποίες επιπλέουν πάνω στο νερό και με την χρήση ενός κουπιού προωθούν τους εαυτούς τους στο νερό.

Εικόνα 1. Το άθλημα του SUP (πηγή: www.gilisports.com)

1.1 Οι ρίζες του αθλήματος²

Μακριά από μια παροδική μόδα, το Stand-up Paddling (SUP) είναι ένα από τα ταχύτερα αναπτυσσόμενα αθλήματα στον κόσμο. Το SUP αναδείχθηκε γρήγορα ως

¹ Jason P., Tracing the Colorful History of Stand-Up Paddling, The Inertia, Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

² History of Stand Up Paddling" - SUP, Canoe, Kayak Tours & Maui Surf Lessons. 15 Σεπτεμβρίου 2014. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

κύριο άθλημα, με φουσκωτές σανίδες κωπηλασίας πλήρως εφοδιασμένες στην Costco και την ALDI, ενώ ήδη από τα πρώτα χρόνια γινόταν συζήτηση να ορισθεί και ως ένα πιθανό και ολοκληρωμένο ολυμπιακό άθλημα. Παρόλα αυτά, καθώς το Surfing και η κωπηλασία έχουν αποκτήσει δημοτικότητα, η προέλευσή τους κινδυνεύει να παραλειφθεί και να ξεχαστεί.

Είναι γνωστό ότι η κυματοδρομία (wave riding) καταγράφηκε για πρώτη φορά από δυτικούς το 1778 όταν ο Captain Cook έπλευσε στη Χαβάη. Ο ίδιος μάλιστα φαίνεται να αναφέρει πως οι Χαβανέζοι φαίνονταν σχεδόν αμφίβιοι χάρη στην άνεσή τους στον ωκεανό. Ενώ μεταξύ μελετητών του Thor Heyerdahl μπορεί να υπάρχει κάποια συζήτηση για τις ρίζες του σερφ, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Πολυνήσιοι είχαν τη μεγαλύτερη επίδραση στη μορφή τέχνης που είναι σήμερα το σερφ.

Το Surfing έκανε για πρώτη φορά το παγκόσμιο ντεμπούτο του χάρη στις προσπάθειες ενός ανθρώπου: του Duke. Ο Duke Kahanamoku ήταν γηγενής της Χαβάης, Surfer και πέντε φορές χρυσός Ολυμπιονίκης. Μεταξύ των αγώνων στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο Δούκας ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο δείχνοντας την ικανότητά του στο σερφ. Αργά αλλά σταθερά, πυροδότησε την αύξηση της δημοτικότητας του σερφ υπό την μορφή που το έγινε γνωστό σήμερα.

Παρόλο που όλοι οι σέρφερ είναι εξοικειωμένοι με αυτή την ιστορία, γνωρίζουν δηλαδή το πρόσωπο και το όνομα του Duke από το Σίδνεϊ έως το Sheboygan, δεν υπάρχει αντίστοιχη σιγουρία και γνώση για το Stand-Up Paddleboarding (SUP).

Το SUP να εμφανίζεται φαινομενικά στις αρχές της δεκαετίας του 2000 με επιρροή από τον Laird Hamilton. Περίπου 20 χρόνια αργότερα, τα Stand-Up Paddleboards μπορούν να βρεθούν σε λίμνες, ποτάμια, όρμους και ωκεανούς σε όλο τον κόσμο. Από ένα ουσιαστικά απών άθλημα, το SUP αποτιμάται επί του παρόντος να έχει αυξηθεί σε βιομηχανία 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων το 2020.

Μπορεί να αποτελεί έκπληξη, αλλά η πράξη της ορθοστασίας κατά την πλοήγηση σε στενά σκάφη έχει χρησιμοποιηθεί για αιώνες από πολιτισμούς σε όλο τον κόσμο. Οι Βενετοί γονδολιέρηδες κωπηλατούσαν ρομαντικά στα κανάλια για αιώνες και οι πολιτισμοί πριν από τους Ίνκας κωπηλατούσαν σε κύματα ήδη από το 1000 π.Χ. Επιπλέον, Τζαμαϊκανοί αγρότες κωπηλατούσαν με μακριές σχεδίες μπαμπού στον ποταμό χρησιμοποιώντας ένα μακρύ κοντάρι για να παραδώσουν τις καλλιέργειες στην αγορά και οι Ισραηλινοί ναυαγοσώστες χρησιμοποίησαν όρθια σκάφη κουπιών για να διευκολύνουν τις διασώσεις. Ακόμη και οι υλοτόμοι από την

Καλιφόρνια στις αρχές του αιώνα οδηγούσαν περιστασιακά ένα δέντρο με τη στήριξη ενός μακριού ραβδιού. Αλλά το ερώτημα της προέλευσης του wave riding πάνω σε μια SUP απαντάται με μια ιστορική αναδρομή.

Κοιτώντας πίσω στην ιστορία στις αρχές του 1900 στο Μεγάλο Νησί της Χαβάης, ο John "Pops" AhChoy γεννήθηκε το 1920 και ήταν το τρίτο μεγαλύτερο από τα 13 παιδιά της οικογένειάς του. Καθώς μεγάλωνε και τα γόνατά του άρχισαν να τον ενοχλούν και ως τούτου άρχισε να σηκώνεται κωπηλατώντας και χρησιμοποιώντας ένα κουπί για να πιάσει τα κύματα. Με αυτό το τρόπο, γεννήθηκε ένα νέο στυλ σερφ.

Οι Beachboys ζούσαν και εργάζονταν στην παραλία διδάσκοντας σέρφινγκ και ξεναγήσεις με κανό. Ο Duke Kahanamoku ήταν μεταξύ των τάξεών τους, όπως ακόμα και ένας από τους πρώτους κωπηλάτες StandUp, ο Bobby Ah Choy. Η κύρια πηγή εισοδήματος των Beachboys ήταν κυρίως η διδασκαλία του σερφ και τόσο ο Duke όσο και ο Bobby χρησιμοποιούσαν κουπιά κανό για να κωπηλατήσουν στο surf για να αποκτήσουν καλύτερη πλεονεκτική θέση για τους αρχάριους σέρφερ.

Μετά από ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα που τον άφησε ανίκανο να μπορεί να κωπηλατήσει ή να γονατίσει, ο Μπόμπι πήγε στη SUP αποκλειστικά για να πιάσει κύματα. Αυτό που ξεκίνησε απλώς ως εργαλείο καινοτομίας για τις επιχειρήσεις έγινε ένα θαλάσσιο σπορ από μόνο του. Ο Μπόμπι κωπηλατούσε στο Waikiki από τη δεκαετία του 1960 μέχρι τον θάνατό του το 2007.

Η αίσθηση της διασκέδασης και η αγάπη του για το Stand-Up Paddling μεταδόθηκε γρήγορα στις νεότερες γενιές σε όλο το Waikiki. Το κάποτε ελάχιστα γνωστό άθλημα που ασκούνταν αποκλειστικά από υδάτινους αθλητές, το Stand-Up Paddling είχε πλέον την πρώτη του παγκόσμια πλατφόρμα το 2003 κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού «Buffalo Big Board». Σαράντα εννέα αγωνιζόμενοι μπήκαν στο τμήμα Stand-Up. Το άθλημα του SUP γεννήθηκε ξανά.

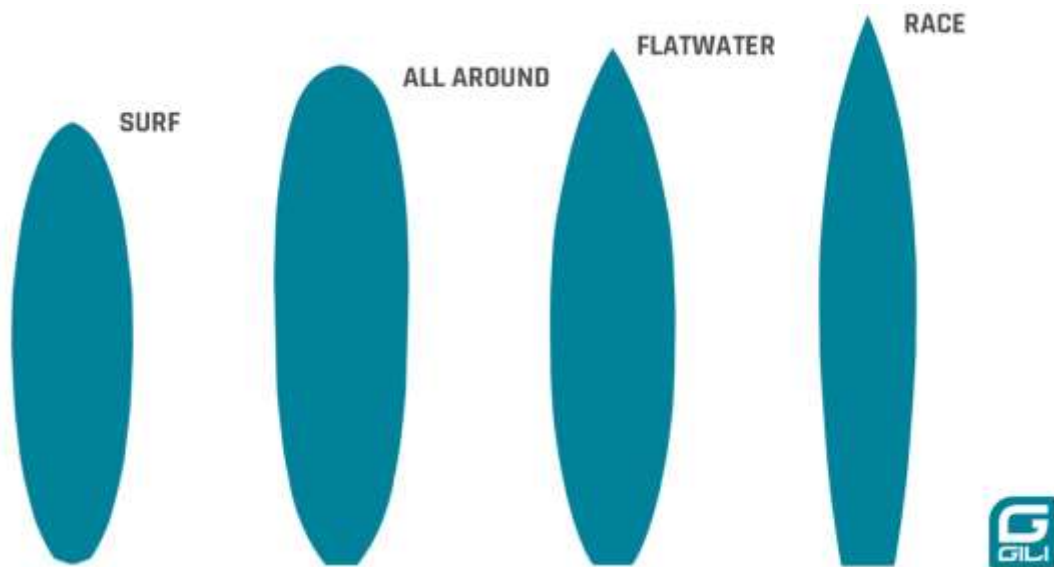
1.2 Η ανατομία της σανίδας του SUP³

Εικόνα 2. Η σανίδα του SUP (πηγή: www.gilisports.com)

Οι φουσκωτές σανίδες κωπηλασίας είναι σχεδόν πανομοιότυπες με τις αδερφές τους ινοσανίδες όσον αφορά τα χαρακτηριστικά τους, με μια σημαντική εξαίρεση. Μια σκληρή σανίδα κουπιών θα έχει ένα βύσμα εξαερισμού αντί για μια βαλβίδα φουσκώματος, συνήθως κοντά στην ουρά της σανίδας.

³ Regan J., "The Ultimate Beginner's Guide to Standup Paddleboarding", 14 Ιουλίου 2019, Gillsports.com, Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

Εικόνα 3. Οι τύποι σανίδας (πηγή: www.gilisports.com)

Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί τύποι και σχήματα σανίδων κωπηλασίας. Στην ανωτέρω εικόνα παρουσιάζονται οι πιο συνηθισμένοι από αυτούς τους τύπους σε σύγκριση με μια σανίδα του Surf. Αρχικά, η σανίδα all around αποτελεί την πρώτη επιλογή των αρχάριων για το ξεκίνημά τους στο άθλημα του SUP.

Αυτές οι σανίδες έχουν καλή απόδοση σε επίπεδα νερά και μικρά κύματα και είναι επίσης πολύ σταθερές. Όπως υποδηλώνει το όνομά τους, αυτές οι σανίδες κάνουν τα περισσότερα πράγματα καλά, αλλά δεν θα είναι τόσο γρήγορες όσο μια σανίδα αγώνων ή τόσο ευκίνητη όσο μια σανίδα σερφ.

Συχνά συνιστανται αυτού του τύπου οι σανίδες, ώστε να μπορεί κανείς να απολαύσει όλα όσα έχει να προσφέρει το άθλημα. Οι ολόπλευρες σανίδες είναι συνήθως μεγαλύτερες από 10 πόδια x 30 ίντσες και είναι παχύτερες από τα μοντέλα σερφ ή αγώνων. Μια σανίδα 10'6 φαίνεται να είναι η ιδανική σανίδα για τους περισσότερους κωπηλάτες.

Έπειτα, οι σανίδες του σερφ με κουπί (Surf Paddle Boards) είναι πιο κοντές και πιο ευέλικτες από τις ολόπλευρες σανίδες (all around) σε όλο το μήκος τους και έχουν στενή μύτη και ουρά. Οι σανίδες για σέρφινγκ έχουν συνήθως υψηλότερο βραχίονα (η πλευρά της σανίδας που καμπυλώνει) από τις περισσότερες άλλες σανίδες. Πράγματι, αυτού του τύπου οι σανίδες αποτελούν ιδανική επιλογή για όσους επιθυμούν να «κυνηγίσουν» τα κύματα, ωστόσο οι σανίδες σερφ τείνουν να είναι λιγότερο σταθερές από τις all around τύπου SUP.

Τέλος, οι σανίδες σερφ είναι συνήθως πιο αργές στο κουπί, αλλά τα στενά τους σχήματα διευκολύνουν το «πιάσιμο» και τους ελιγμούς στα κύματα. Όσο μικρότερη είναι η επιφάνεια της σανίδας τόσο πιο δύσκολο είναι να «πιάσεις» ένα κύμα. Οι σανίδες του σερφ με κουπί απαιτούν γνώσεις πλοήγησης στα κύματα με το surf SUP.

Η επόμενη κατηγορία είναι οι σανίδες Flatwater με κουπί. Οι σανίδες κουπιών των επίπεδων υδάτων διαπρέπουν στο να ταξιδεύουν μεγάλες αποστάσεις σε επίπεδο νερό. Ένα SUP επίπεδου ύδατος είναι γενικά στενό και μακρύτερο από τις all around σανίδες, και γενικά έχει μια πιο μυτερή μύτη για να κόβει το νερό γρήγορα και αποτελεσματικά. Αυτό που κερδίζει η SUP επίπεδου νερού σε ταχύτητα και απόδοση, το χάνει σε απόδοση στα κύματα, καθώς δεν θα είναι τόσο καλή όσο οι άλλες σανίδες σε αυτές τις περιπτώσεις. Οι περισσότερες σανίδες επίπεδων υδάτων θα είναι αρκετά σταθερές για αρχάριους, αλλά να έχετε υπόψη σας τις πολύ στενές στρώσεις επίπεδων υδάτων εάν είστε νέοι στο άθλημα.

Εν συνεχεία υπάρχουν οι Touring and Race Paddle Board. Τα Racing, ή Touring Paddle Boards είναι παρόμοια σε σχήμα με τις σανίδες επίπεδου νερού (Flatwater), αλλά είναι εν γένει ακόμη μακρύτερα και στενότερα. Αυτές οι σανίδες προορίζονται για έμπειρους κωπηλάτες, καθώς είναι ο λιγότερο σταθερός τύπος σανίδας και το μεγάλο μήκος τους καθιστά δύσκολους τους ελιγμούς. Ωστόσο, οι SUP αυτές είναι οι πιο γρήγορες σανίδες. Συνιστώνται ως σανίδες μόνο σε ειδικευμένους κωπηλάτες.

Οι Paddle Board Yoga είναι ένας νέος τρόπος που συνδυάζει το SUP με την γιόγκα. Παρέχουν την δυνατότητα για γιόγκα σε ήρεμα νερά. Τα μαθήματα SUP Yoga ξεκίνησαν στην πραγματικότητα γύρω στο 2008 και το άθλημα συνεχίζει να αναπτύσσεται.

Ο τύπος αυτός σανίδων χαρακτηρίζεται από μεγάλη ποικιλία πολλών διαφορετικών μεγεθών και σχημάτων σανίδων με κουπί. Χρησιμοποιείται, συνεπώς, ψυχαγωγικά, όπως ακριβώς και μια σανίδα all around. Συνήθως οι Yoga SUP αποτελούν σανίδες με πιο στρογγυλεμένη μύτη και τουλάχιστον 10 πόδια σε μήκος, πλάτους τουλάχιστον 30" ή περισσότερο για σταθερότητα και φέρουν μεγάλα, λεία μαξιλαράκια έλξης που είναι πιο άνετα όταν ξαπλώνει ή κάθεται ο χρήστης τους. Οι περισσότερες σανίδες γιόγκα έχουν έναν τρόπο να δένουν το κουπί, δυνατότητα ιδιαίτερα σημαντική, καθώς η Yoga διεξάγεται μακριά από την ακτή. Τέλος, διαθέτους συνήθως ένα σύστημα «bungee» που επιτρέπει να αποθηκευτούν τα

αντικείμενα του χρήστη, όπως ένα μπουκάλι νερό ή προσωπικά αντικείμενα, κατά την διάρκεια που αυτός ασκείται στην γιόγκα.

Τόσο οι φουσκωτές σανίδες με κουπιά όσο και οι σανίδες σκληρών κουπιών έχουν καλή απόδοση για τη γιόγκα, αλλά συνήθως συνίσταται μια φουσκωτή σανίδα κουπιών γιόγκα στους περισσότερους ανθρώπους, καθώς είναι πιο εύκολη η αποθήκευση, η μεταφορά και η χρήση τους.

Επιπλέον, οι σανίδες με κουπιά ψαρέματος είναι ιδανικές για ερασιτέχνες ψαράδες, αλλά και για έμπειρους ψαράδες. Αποτελούν λύση που παρακάμπτει την αγορά σκάφους ή καγιάκ, ενώ ταυτόχρονα δεν περιορίζει το ψάρεμα στην ακτή. Όπως τα Yoga SUP, οι σανίδες κουπιών ψαρέματος μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν και για ψυχαγωγία. Οι σανίδες ψαρέματος τείνουν να είναι μεγαλύτερες και πιο φαρδιές από τα περισσότερα άλλα SUP. Οι περισσότερες σανίδες κουπιών ψαρέματος είναι μεγαλύτερες από 11' και φαρδύτεροι από 33, κάτι που επιτρέπει περισσότερο χώρο για τα αλιευτικά εργαλεία. Οι σανίδες ψαρέματος θα πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον ένα σύστημα «bungee». Επιπλέον μια σανίδα αυτού του τύπου διαθέτει συνήθως και ενσωματωμένες βάσεις (συχνά βάσεις "Scotty") για το καλάμι, τους ανιχνευτές ψαριών, τους δίσκους καθαρισμού κ.λπ. Οι σανίδες κουπιών ψαρέματος μπορούν συνήθως να φέρουν μεγάλο βάρος, αλλά θυσιάζουν κάποια ταχύτητα για τον σκοπό αυτόν.

Ένας ακόμα τύπος σανίδας είναι και η σανίδα Windsurf Paddle, που έχει τυπικά ένα σχήμα all around, αλλά διαθέτει ένα εξάρτημα κοντά στο κέντρο της σανίδας για ένα πανί windsurfing. Τα Windsurf SUP έχουν, επίσης, ένα πτερύγιο στο κέντρο της σανίδας, κάτι που είναι ασυνήθιστο για τις τυπικές σανίδες κουπιών. Αυτό το μεσαίο πτερύγιο μπορεί να αφαιρεθεί εάν χρησιμοποιηθεί η σανίδα ως τυπική SUP ή όταν εκτελείται το windsurf σε δυνατούς ανέμους. Η κατοχή ενός Windsurf Paddle Board συνίσταται για έμπειρους κωπηλάτες, καθώς αυτοί πρέπει να γνωρίζουν τα βασικά στοιχεία του windsurfing, για να μπορούν να εκτελούν ελιγμούς και να χρησιμοποιούν τη σανίδα πλέοντας αποτελεσματικά.

Τέλος, ο τελευταίος τύπος σανίδων SUP είναι αυτός του Whitewater & River Paddle Boards. Η επιβίβαση σε σανίδα με κουπί τύπου Whitewater River μπορεί να είναι διασκεδαστική, συναρπαστική, αλλά φυσικά λίγο επικίνδυνη. Για να είναι μια τέτοια SUP αποτελεσματική πρέπει να φέρει μερικά μοναδικά χαρακτηριστικά.

Συνήθως, οι σανίδες κουπιών Whitewater είναι πιο κοντές, κάτω από 10 πόδια, για ευελιξία και μπορεί να είναι φαρδιές ή σχετικά στενές ανάλογα με το

επίπεδο δεξιοτήτων του κωπηλάτη. Οι στενότερες σανίδες είναι πιο ευέλικτες, αλλά και πιο δύσκολο να ισορροπήσει ο κωπηλάτης πάνω τους. Τα Whitewater SUP είναι κατασκευασμένα από ανθεκτικό υλικό, όπως πολυαιθυλένιο (PE) για να επιβιώσουν στις δύσκολες συνθήκες του ποταμού.

Οι φουσκωτές σανίδες κωπηλασίας αποτελούν μια νέα τάση στην κωπηλασία Whitewater, καθώς μπορούν να αντέξουν καλύτερα στις σκληρές σανίδες. Οι Whitewater, συνήθως, αποτελούν σανίδες κατασκευασμένες με τουλάχιστον διπλό στρώμα, υλικό PVC υψηλής αντοχής και με αφαιρούμενο πτερύγιο. Μια σανίδα μεγαλύτερη από 33" και όχι μεγαλύτερη από 10" διατηρεί το φαρδύ μέγεθος που προσδίδει σταθερότητα, δίχως παράλληλα να θυσιάζεται υπερβολικά η ευελιξία. Συνεπώς, η κωπηλασία στην Whitewater SUP είναι ένα σοβαρό άθλημα για προχωρημένους κωπηλάτες, που απαιτεί και ανάλογες δεξιότητες.

1.3 Τα δύο είδη σανίδων με κουπί (σκληρές και φουσκωτές)⁴

Υπάρχουν δύο κύριοι τύποι σανίδων με κουπιά, οι φουσκωτές και οι σκληρές σανίδες. Οι φουσκωτές σανίδες κουπιών αναφέρονται συχνά ως iSUP και οι σκληρές σανίδες συχνά αναφέρονται ως εποξειδικές, υαλοβάμβακες ή παραδοσιακές σανίδες κουπιών. Τόσο οι φουσκωτές σανίδες κουπιών όσο και οι σκληρές σανίδες κουπιών έχουν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά τους. Πράγματι, 7 παράγοντες υπογραμμίζουν τις διαφορές ανάμεσα στους δύο αυτούς τύπους σανίδας.

⁴ Marcus Ben, The art of stand up paddling : a complete guide to SUP on lakes, rivers, and oceans, 2^η έκδοση, 2016, Εκδόσεις Guilford, Connecticut.

Εικόνα 4. Η φουσκωτή σανίδα με κουπί (πηγή: www.gilisports.com)

1.3.1 Η Κύρια χρήση

Ο σκοπός για τον οποίο χρησιμοποιείται το paddle board αποτελεί τον κύριο άξονα διαφοράς μεταξύ μιας σκληρής σανίδας κουπιών και μίας φουσκωτής. Οι SUP που δεν χρησιμοποιούνται για σέρφινγκ, αγώνες ή πολύ μεγάλες αποστάσεις είναι κατά κόρον οι φουσκωτές σανίδες. Οι φουσκωτές SUP μπορεί να είναι καλές για κάποιο ελάχιστο surfing, αλλά εάν η κύρια χρήση σας είναι για αγώνες ή για σερφ, τότε πρέπει να είναι σκληρές σανίδες.

Η σανίδα που χρησιμοποιείται σε white water paddling είναι η φουσκωτή SUP καθώς εξασφαλίζει τον καλύτερο τρόπο άθλησης και διασκέδασης. Οι φουσκωτές εξάλλου σανίδες είναι πιο ανθεκτικές και ευέλικτες στα ορμητικά νερά των ποταμών.

Οι σκληρές σανίδες είναι συνήθως λίγο πιο γρήγορες από τις φουσκωτές σανίδες, οπότε χρησιμοποιούνται για ανάπτυξη της μέγιστης ταχύτητας. Ωστόσο, στους αρχάριους, που η σταθερότητα και η ικανότητα ελιγμών αποτελούν τις μεγαλύτερες ανησυχίες σε σχέση με την ταχύτητα, προτείνεται και η φουσκωτή σανίδα.

Η SUP που χρησιμοποιείται στο ψάρεμα ή στην γιόγκα δύναται να είναι είτε μια φουσκωτή είτε μια σκληρή σανίδα, καθώς και οι δύο λειτουργήσει εξίσου αποτελεσματικά. Ωστόσο, οι φουσκωτές λόγω της ευκολίας στην μεταφορά και στην αποθήκευσή τους, αποτελούν την κύρια επιλογή, δίχως αυτό να μειώνει την απόδοση και των δύο τύπων SUP στο ψάρεμα⁵ και στην yoga⁶.

1.3.2 Φορητότητα

Ένα από τα κύρια πλεονεκτήματα μιας φουσκωτής σανίδας κουπιών είναι η φορητότητα. Σχεδόν όλα οι φουσκωτές SUP μπορούν να χωρέσουν σε ένα κανονικό πορτμπαγκάζ αυτοκινήτου και μπορούν ακόμη και να ελεγχθούν πριν την χρήση

⁵ Willoughby S., "Local fishermen are getting on board with the SUP craze", 16 Ιουλίου 2013, The Denver Post. Ανακτήθηκε 25 Ιανουαρίου 2022..

⁶ "Stand-Up Paddleboard Yoga", Boston.com. Ανακτήθηκε 25 Ιανουαρίου 2022.

αεροπορικών υπηρεσιών. Οι φουσκωτές σανίδες τείνουν επίσης να είναι έως και 8-12 λίβρες ελαφρύτερες από μια σκληρή σανίδα.

Το μειονέκτημα είναι η απαίτηση για την χορήγηση αέρα στο εσωτερικό τους. Ωστόσο, παρά το μειονέκτημα αυτό ο χρόνος που απαιτείται για την χορήγηση αέρα, «φούσκωμα», αυτού του τύπου σανίδας εξισορροπείται από τον αντίστοιχο χρόνο που απαιτείται για το «ξεφόρτωμα» μιας σκληρής σανίδας. Συνεπώς, οι φουσκωτές σανίδες κουπιών πλεονεκτούν σε φορητότητα.

Εικόνα 5. Η μεταφορά φουσκωτής σανίδας (πηγή: www.gilisports.com)

1.3.3 Εκτέλεση

Εν συνόλω, οι σκληρές σανίδες κωπηλασίας υπερτερούν των φουσκωτών για σέρφινγκ, των αγωνιστικών SUP και των σανίδων ακραία μεγάλων αποστάσεων. Συνήθως, χρησιμοποιούνται από προχωρημένους κωπηλάτες, στους οποίους η απόδοση είναι η μεγαλύτερη ανησυχία.

Παρόλα αυτά, οι φουσκωτές σανίδες κουπιών μπορούν να αποδώσουν σχεδόν εξίσου καλά με τις σκληρές σανίδες. Συνιστάται δε, κυρίως, στους περισσότερους αρχάριους να ξεκινήσουν το άθλημα της SUP με μια φουσκωτή σανίδα. Μια συμπαγής σανίδα έχει μεγαλύτερη ακαμψία από τα φουσκωτά και είναι πιο κατάλληλη για μεγάλες αποστάσεις. Οι σκληρές σανίδες τείνουν επίσης να είναι πιο ανταποκριτικές.

Ένα SUP για σερφ δεν είναι τόσο γρήγορο όσο ένα αγωνιστικό SUP, ούτε το αγωνιστικό SUP έχει τόσο καλή απόδοση στα κύματα. Πολλοί προχωρημένοι κωπηλάτες καταλήγουν να αγοράζουν πολλαπλές σανίδες, καθώς μπορεί να έχουν ένα φουσκωτό SUP για την διασκέδαση και ένα surf SUP για σερφ κ.λπ.

1.3.4 Μεταφορικός & Αποθηκευτικός Χώρος

Σαφώς, οι iSUP έχουν το πλεονέκτημα στην περίπτωση αυτή. Στην περίπτωση που ο κωπηλάτης δεν διαθέτει κάποιο χώρο αποθήκευσης για μια σκληρή σανίδα κουπιών, επιλέγει να προμηθευτεί μια φουσκωτή SUP. Μια σκληρή SUP απαιτεί την χρήση ενός φορτηγού ή ενός αυτοκινήτου με σχάρα οροφής για να μεταφερθεί με ασφάλεια, αλλά αντίθετα η φουσκωτή σανίδα χρειάζεται μόνο ελάχιστο χώρο στις αποσκευές. Οι φουσκωτές σανίδες κουπιών μπορούν να αποθηκευτούν τυλιγμένες σε κλειστό ή μικρό αποθηκευτικό χώρο.

Εικόνα 6. Η μεταφορά σκληρής σανίδας (πηγή: www.gilisports.com)

1.3.5 Η αντοχή

Παραδόξως, οι φουσκωτές σανίδες είναι πιο ανθεκτικές από τις σκληρές σανίδες. Οι σκληρές σανίδες κουπιών μαζεύουν περισσότερα βαθουλώματα, χτυπήματα και γρατσουνιές από τις φουσκωτές σανίδες. Τα περισσότερα φουσκωτά

είναι κατασκευασμένα από υλικό PVC υψηλής ποιότητας, το οποίο είναι εκπληκτικά ισχυρό και ανθεκτικό στα σκισίματα.

Η φουσκωτή σανίδα αποτελεί την ξεκάθαρη επιλογή στην περίπτωση της κωπηλασίας σε ποτάμια ή white water. Με μια σκληρή σανίδα, το χτύπημα σε έναν βράχο μπορεί να τερματίσει αμέσως την κωπηλασία, ενώ με ένα φουσκωτό υπάρχει πολύ μικρότερη πιθανότητα ένας βράχος να καταστρέψει τη σανίδα. Μια φουσκωτή SUP μειώνει κατά πολύ τις ανησυχίες του κωπηλάτη αναφορικά με τις πτώσεις. Στην περίπτωση πτώσης ή καταστροφής της σκληρής σανίδας, μπορεί να χρειαστεί η επισκευή της πριν χρησιμοποιηθεί ξανά.

1.3.6 Το επίπεδο ικανότητας

Αναβάτες όλων των δεξιοτήτων απολαμβάνουν σκληρές σανίδες και φουσκωτές σανίδες, ωστόσο όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω συνιστώνται γενικά οι φουσκωτές σανίδες σε νέους κωπηλάτες. Συνήθως θα έχετε μια πιο διασκεδαστική, ξέγνοιαστη εμπειρία με μια φουσκωτή σανίδα κουπιών και τα φουσκωτά είναι εξίσου σταθερά με τις σκληρές σανίδες.

Επιπλέον, υπάρχουν φουσκωτές και σκληρές σανίδες που είναι για πιο «έμπειρους» αρχάριους. Οι αρχάριοι συνήθως επιλέγουν μια σανίδα με πλάτος τουλάχιστον 10 πόδια και 31 ίντσες σε μια σκληρή σανίδα ή μια φουσκωτή σανίδα. Μόλις αποκτηθεί περισσότερη εμπειρία στην κωπηλασία, συνήθως γίνεται μετάβαση σε στενότερες ή πιο κοντές σανίδες για μεγαλύτερη απόδοση.

1.3.6 Τιμή

Οι φουσκωτές σανίδες κουπιών τείνουν να είναι πιο προσιτές από τις σκληρές σανίδες τους. Η αγορά μιας σκληρής σανίδας, συνοδεύεται πρόσθετα έξοδα όπως αποθήκευση, σχάρες οροφής και έξοδα ταξιδιού (μεταφέρεται ως επιπλέον αποσκευή).

Συνοψίζοντας, λοιπόν, η φουσκωτή σανίδα κουπιών προτιμάται:

- Από τους αρχάριους και από όσους έχουν περιορισμένο προϋπολογισμό
- Όταν υπάρχει έλλειψη στον χώρο αποθήκευσης

- Από τα άτομα που ταξιδεύουν πολύ και επιθυμούν να μεταφέρουν μαζί τους την σανίδα τους
- Όταν ο κωπηλάτης επιθυμεί μια ανθεκτική σανίδα
- Από τα άτομα που δεν σκοπεύουν να κάνουν σερφ σε μεγάλα κύματα ή να αγωνιστούν στο SUP Racing

Αντίθετα, μια σκληρή σανίδα κουπιών είναι ιδανική:

- Όταν επιδιώκεται η μέγιστη δυνατή απόδοση που μπορεί να προσφέρει μια σανίδα κουπιών και ταυτόχρονα υπάρχει μεγαλύτερος προϋπολογισμός
- Όταν ο κωπηλάτης επιθυμεί να συμμετέχει σε αγώνες ή να σερφάρει με την σανίδα του
- Όταν ο κωπηλάτης σκοπεύει να χρησιμοποιήσει την σανίδα του τοπικά
- Όταν κατέχει ή σκοπεύει να αποκτήσει ο κωπηλάτης τον εξοπλισμό που απαιτείται για τη μεταφορά και την αποθήκευση της σανίδας του
- Όταν επιδιώκεται η καλύτερη δυνατή ταχύτητα, ευελιξία και απόδοση

1.4 Πως κωπηλατείται η σανίδα⁷

Ένας παρατηρητής που δεν έχει δοκιμάσει ποτέ το άθλημα του SUP, μπορεί να θεωρήσει απλό το paddle boarding. Αν και φαινομενικά το να στέκεται κανείς όρθιος και να κάνει κωπηλασία σε μια σανίδα δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως να είναι δύσκολο, υπάρχουν πολύ περισσότερα στο άθλημα από όσα μπορεί κανείς να σκεφτεί.

Στην συγκεκριμένη υποενότητα θα καλυφθεί το άθλημα από όλες τις πλευρές του, δηλαδή από τα πολύ βασικά του paddle boarding, όπως η θέση οδήγησης, η στάση, το γονάτισμα και η εκτόξευση της σανίδας μέχρι τις πιο προηγμένες τεχνικές σανίδας που μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει, όσο αυξάνονται οι δεξιότητές του.

Το paddle boarding μπορεί να είναι ένα χαλαρωτικό, άνετο και περιστασιακό άθλημα, αλλά με την κατάλληλη γνώση και τεχνική μπορεί να τραπεί ακόμη και σε ένα υπέροχο άθλημα με μεγάλη απόλαυση.

⁷ "The Paddle Board driving technique basics", Paddle Board Review Guide. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

1.4.1 Φέρνοντας τη σανίδα στο νερό

Στην περίπτωση που χρησιμοποιείται μια σκληρή σανίδα κουπιών, πρέπει να αφαιρεθούν προσεκτικά οι μάντες που συγκρατούν την σανίδα κουπιών στη σχάρα οροφής ή στο φορτηγό κ.λπ. Με την βοήθεια ενός άλλου ατόμου, πρέπει προσεκτικά να πιαστεί η ουρά της σανίδας και η μύτη της, ενώ ταυτόχρονα σηκώνεται και τοποθετείται η σανίδα σε ένα μαλακό κομμάτι εδάφους. Ιδανικά, στην περίπτωση που διατίθεται μια τσάντα σανίδας, δύναται να τοποθετηθεί η σανίδες πάνω της.

Αν η σανίδα είναι φουσκωτή, ο κωπηλάτης μεταφέρει την τσάντα iSUP και κατευθυνθείτε προς το νερό. Εάν η περιοχή κοντά στο νερό δεν διαθέτει κατάλληλη περιοχή για «φούσκωμα», ίσως χρειαστεί να φουσκωθεί η σανίδα κοντά στο όχημα του κωπηλάτη. Προτιμάται συνήθως να χρησιμοποιείται μια μαλακή, χλοώδης περιοχή για το φούσκωμα. Εάν χρειαστεί να φουσκωθεί η σανίδα σε τσιμέντο ή άσφαλτο, χρησιμοποιείται μια μεγάλη πετσέτα ή τσάντα για να αποφευχθεί η βρωμιά και οι γρατζουνιές.

Εικόνα 7. Η μεταφορά της σανίδας στο νερό (πηγή: www.gilisports.com)

1.4.2 Πώς μεταφέρεται η SUP

Σχεδόν όλες οι σανίδες όρθιας κουπί έχουν μια λαβή μεταφοράς στη μέση της σανίδας. Αυτό κάνει τη μεταφορά SUP, σκληρής σανίδας ή φουσκωτής, αρκετά

απλή. Ο κωπηλάτης μεταφέρει τη σανίδα στο πλάι με τη βάση της σανίδας δίπλα του και έχοντας τη μύτη της σανίδας στραμμένη προς τα εμπρός.

Επιπλέον, δύναται να χρησιμοποιηθεί ένα καρότσι, εάν χρειάζεται. Υπάρχουν, τις περισσότερες φορές, πολλά διαθέσιμα καρότσια σανίδας αν βρίσκεται ο κωπηλάτης σε μεγάλη απόσταση από το νερό. Επίσης, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στον άνεμο, διότι ένας δυνατός πλευρικός άνεμος μπορεί να δυσκολέψει το κράτημα της σανίδας. Αν είναι δυνατόν, στρέφεται η μύτη της σανίδας προς τον άνεμο και, αν αυτό καθίσταται αδύνατο, κρατείται η σανίδα στην πλευρά του σώματος του κωπηλάτη που δέχεται τον αέρα που πνέει.

Το κουπί του αναβάτη της σανίδας μεταφέρεται χρησιμοποιώντας το σύστημα «bungee»⁸ της σανίδας, εάν υπάρχει, για να ασφαλιστεί το άκρο της λεπίδας του κουπιού και χρησιμοποιώντας το χέρι που κρατά την κεντρική λαβή για να ασφαρίζεται και ο άξονας του κουπιού. Με αυτόν τον τρόπο, ο κωπηλάτης δύναται να διαθέτει το ένα χέρι του ελεύθερο.

Εικόνα 8. Το ορθό κράτημα της σανίδας (πηγή: www.gilisports.com)

1.4.3 Ο τρόπος στάσης και εκκίνησης της σανίδας⁹

⁸ Clarkin Ashley, " Stand Up Paddle Boarding (SUP) Checklist", REI: Expert Advice. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

⁹ Clarkin Ashley, " How to Launch and Stand Up on a Paddle Board", REI: Expert Advice. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

Μόλις ο κωπηλάτης και η σανίδα του φθάσουν με ασφάλεια στο νερό, πρέπει να εκκινήσει την σανίδα του. Οι κωπηλάτες ακολουθούν μερικές σημαντικές διαδικασίες, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγουν άλλες ενέργειες, ώστε να ανέβουν στην σανίδα τους στο νερό, αποφεύγοντας την καταστροφή της ή την πτώση τους στο νερό.

Αρχικά, οι κωπηλάτες δεν εγκαθιστούν το πτερύγιο μέχρι να είναι έτοιμοι για εκκίνηση. Είναι εύκολο να καταστραφεί το πτερύγιο ή η σανίδα, σύροντάς το στο έδαφος ή σε ρηγά νερά. Συνεπώς, οφείλουν να είστε πολύ προσεκτικοί όταν μεταφέρετε τη σανίδα σας με προσαρτημένα πτερύγια.

Όταν είναι έτοιμοι να εκκινήσουν, δένουν με ασφάλεια το λουρί από την σανίδα και στον αστράγαλό τους. Θα πρέπει να έχουν αρκετό χώρο για να κάνουν ελιγμούς πάνω και γύρω από τη σανίδα με ένα κατάλληλο λουρί αστραγάλου. Όταν εκκινεί την SUP από την ακτή, την να μεταφέρει μέχρι το νερό να φτάσει περίπου στον αστράγαλο. Αυτό διασφαλίζει ότι το πίσω πτερύγιο της σανίδας δεν θα γρατσουνιστεί ή θα σκάψει την ακτή. Εν συνεχεία έρχεται η στιγμή της εκκίνησης της SUP. Συνηθίζεται ο κωπηλάτης να εφορμά με τα γόνατα πάνω στην σανίδα και να χρησιμοποιεί αυτήν την ορμή του προς τα εμπρός για να μας απομακρυνθεί από την ακτή. Ωστόσο, δύναται επίσης να τοποθετηθεί η σανίδα στα γόνατα και αξιοποιηθεί το κουπί για να απομακρυνθεί ο κωπηλάτης από την ακτή.

1.4.4 Η στάση στην σανίδα

Ο κωπηλάτης είναι πλέον έτοιμος να σηκωθεί. Βεβαιώνεται ότι το κέντρο ισορροπίας του και η θέση των ποδιών του είναι κεντραρισμένα στη σανίδα τόσο οριζόντια όσο και κάθετα. Όταν αισθανθεί άνετα, σηκώνεται αργά στα πόδια του, ενώ κρατάει τα γόνατά του ελαφρώς λυγισμένα. Αντί να σηκωθεί με μια κίνηση, ξεκινάει σηκώνοντας το στήθος του. Κρατάει με τα χέρια του την κάθε πλευρά της σανίδας, καθώς μετατοπίζει το ένα πόδι μπροστά.

Η λυγισμένη θέση στα γόνατα, πράγματι, βοηθά να μετριάζονται τα τυχόν επερχόμενα κύματα. Εάν αισθανθεί ο κωπηλάτης ότι χάνει την ισορροπία του, μπορείτε να επιστρέψετε σε μια γονατιστή θέση και να κάνει κουπί από αυτήν. Ίσως χρειαστεί να προσαρμόσει την στάση του και το κέντρο ισορροπίας του πριν προσπαθήσει να σταθεί ξανά.

1.4.5 Η θέση ισορροπίας στο Paddle Board

Για να παραμείνει σε ισορροπία ο αναβάτης στην σανίδα του πρέπει:

- Να τοποθετήσει τα πόδια του, παράλληλα μεταξύ τους, σε μια ευρεία στάση του γοφού, στο κέντρο μεταξύ των πλευρών της σανίδας.
- Να κρατήσει τα γόνατά του ελαφρώς λυγισμένα, την πλάτη του ίσια και στρέψει τα δάχτυλα των ποδιών του προς τα εμπρός.
- Να μετατοπίσει το βάρος του μετακινώντας τους γοφούς του
- Να βεβαιωθεί ότι οι ώμοι και το κεφάλι του είναι όρθια και όχι σκυμμένα
- Να κρατήσει τα μάτια του στον ορίζοντα και όχι στα πόδια του
- Στην περίπτωση που αισθανθεί ότι ενδέχεται να πέσει, μπορεί να πέσει στα γόνατά του για λίγη περισσότερη σταθερότητα
- Στην περίπτωση που πέσει, προκρίνεται να επιλέξει μια πτώση μακριά από τη σανίδα του για να αποφύγει τυχόν τραυματισμούς

1.4.6 Η προσαρμογή του κουπιού SUP

Η χρήση ενός κουπί που αντιστοιχεί στο κατάλληλο ύψος για τον κωπηλάτη θα βελτιώσει την κωπηλασία του και θα καταστήσει την εμπειρία SUP πιο ευχάριστη. Τα περισσότερα κουπιά SUP διαθέτουν μια σειρά ρυθμίσεων για να ανταποκρίνονται στο εκάστοτε ύψος του κωπηλάτη. Συνεπώς, δύναται να χρησιμοποιηθούν ελαφρώς διαφορετικά μήκη κουπιών σε μια σανίδα. Η ρύθμιση του κατάλληλου μήκους βασίζεται στον εμπειρικό κανόνα.

Για την γενική κωπηλασία, η λαβή του κουπιού πρέπει να είναι περίπου 6 έως 8 ίντσες πάνω από το κεφάλι του κωπηλάτη. Όταν εκτελεί την κωπηλασία, αναζητεί έναν συμβιβασμό μεταξύ της αποφυγής του σκυψίματος και του να μπορεί να ανταλλάξει πλευρές εύκολα. Επιπλέον, θα πρέπει να βρίσκεται σε θέση να κρατεί το κουπί άνετα με τη λεπίδα βυθισμένη. Η λαβή δεν πρέπει να είναι υψηλότερη από το ύψος των ματιών.

Παράλληλα, μια εναλλακτική μέθοδος για το μέγεθος του κουπιού SUP είναι η μέθοδος «με τα χέρια προς τα πάνω». Ο κωπηλάτης σηκώνει το ένα του χέρι ψηλά

σαν να εκτελεί έλξη. Χρησιμοποιεί το άλλο του χέρι για να κρατήσει το κουπί του όρθιο. Τέλος, Προσαρμόζει το κουπί του στο ύψος του χεριού του που βρίσκεται στον αέρα. Έτσι, η λαβή του κουπιού χωράει άνετα στο ελεύθερο (σηκωμένο) χέρι του.

1.4.7 Η ορθή χρήση ενός κουπιού SUP

Το συνηθέστερο λάθος των αρχαρίων κωπηλατών στο SUP είναι ο τρόπος που κρατούν τα κουπιά. Εφόσον, ο κωπηλάτης έχει βεβαιωθεί την ορθή ρύθμιση του κουπιού αναφορικά με το ύψος, στην συνέχεια πρέπει να το κρατήσει και σωστά. Πράγματι, το κουπί πρέπει πάντα να κρατείται πιάνοντας το πάνω μέρος του με το ένα χέρι, ενώ με το άλλο κρατείται το κέντρο του άξονά του. Η λεπίδα του κουπιού πρέπει να έχει γωνία μακριά από τον κωπηλάτη προς το μπροστινό μέρος της σανίδας.

Επιπλέον, όταν εκτελείται η κωπηλασία στην αριστερή πλευρά, το δεξί χέρι του κωπηλάτη πρέπει να βρίσκεται στη «λαβή t» και το αριστερό του χέρι να βρίσκεται στον άξονα του κουπιού. Οι θέσεις των χεριών του αντιστρέφονται, όταν αυτός αλλάζει πλευρά. Κρατώντας το κουπί μπροστά του, οι αγκώνες του πρέπει να λυγίζουν περίπου κατά 90 μοίρες. Εξάλλου, το κουπί θα επιπλεύσει σε περίπτωση που πέσει, οπότε δεν συντρέχει κάποιος κίνδυνος αν αυτό ριχθεί στο νερό.

Εικόνα 9. Η ορθή χρήση του κουπιού (πηγή: www.gilisports.com)

1.4.8 Οι τρεις βασικοί τρόποι κωπηλασίας¹⁰

Έχοντας αναλύσει ανωτέρω διεξοδικά την διαδικασία μέχρι και πριν την έναρξη της κωπηλασίας, απομένει τώρα να παρουσιαστούν οι τρεις κυριότεροι τύπου με τους οποίους δύναται ο αναβάτης να κωπηλατήσει. Υπάρχουν 3 βασικά κτυπήματα (τρόποι κωπηλασίας) με τα οποία κάθε αρχάριος κωπηλάτης πρέπει να είναι εξοικειωμένος και να εξασκείται.

I. Εμπρόσθιο χτύπημα

Το εμπρόσθιο χτύπημα αποτελεί το βασικό χτύπημα και ανταποκρίνεται πλήρως στο όνομά του, δηλαδή ωθεί τον κωπηλάτη και την σανίδα του προς τα εμπρός. Ο κωπηλάτης ξεκινάει φτάνοντας με το κουπί περίπου δύο πόδια μπροστά και ωθεί ολόκληρη τη λεπίδα του κουπιού κάτω από την επιφάνεια του νερού. Μετακινεί έπειτα το κουπί πίσω και μέσα στο νερό προς τον αστράγαλό του και εν συνεχεία έξω από το νερό. Για να εκτελεστεί ορθά ο τύπος αυτής της κωπηλασίας θα πρέπει ο κωπηλάτης:

- Να Κρατήσει το κάτω χέρι του σχετικά ίσιο και ακίνητο
- Να τραβήξει το μπράτσο του προς τα εμπρός για να επεκτείνει το κουπί προς τα εμπρός και μέσα στο νερό
- Να μπορεί να περιστρέψει τον ώμο του προς τα εμπρός για να επεκτείνει την εμβέλειά του
- Να φθάσει όσο το δυνατόν πιο μπροστά με το κουπί, χωρίς φυσικά να χάσει την ισορροπία του και να σπρώξει ολόκληρη τη λεπίδα του κουπιού κάτω από το νερό

¹⁰ Clarkin Ashley, "Stand Up Paddle Boarding (SUP) Basics", REI: Expert Advice. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

- Για να κάνει κουπί σε ευθεία γραμμή, αλλάζει πλευρά κάθε λίγες κινήσεις. Πάντα αλλάζει τις θέσεις των χεριών του, όταν το κουπί του αλλάζει πλευρά. Δεν υπάρχει καθορισμένος αριθμός χτυπημάτων ανά πλευρά, αλλά 3 ή 4 χτυπήματα ανά πλευρά είναι μια λογική ποσότητα.
- Να κρατήσει τα χέρια στην μεγαλύτερη δυνατή ευθεία και να στρίψει από τον κορμό του καθώς εκτελεί κουπί για περισσότερη δύναμη
- Να σπρώξει προς τα κάτω τη λαβή του κουπιού με το επάνω χέρι του αντί να τραβάει προς τα πίσω το κάτω χέρι του.
- Όσο πιο όρθιο (κάθετο) κρατάει το κουπί τόσο πιο ευθεία θα είναι η πορεία του.
- Το κουπί δύναται να χρησιμοποιηθεί ως μοχλός, με το επάνω χέρι του κωπηλάτη να οδηγεί το μοχλό και το κάτω χέρι του ως υπομόχλιο σημείο.

II. Αντίστροφο χτύπημα

Το αντίστροφο κτύπημα είναι βασικά η αντίθετη τακτική από το εμπρόσθιο κτύπημα. Το αντίστροφο κτύπημα χρησιμοποιείται για να επιβραδύνει, να σταματήσει ή να στρίψει ο κωπηλάτης την σανίδα του.

Η εκτέλεση του αντίστροφου κτυπήματος έχει ως εξής: Αρχικά, από την κανονική όρθια θέση, ο κωπηλάτης φθάνει πίσω του και φυτεύει το κουπί στο νερό κοντά στην ουρά της σανίδας του. Πρέπει να βεβαιωθεί ότι η λεπίδα του κουπιού του είναι εντελώς βυθισμένη κάτω από το νερό. Στην συνέχεια, κρατάει τα χέρια του ίσια και στρίβει με τον κορμό του αντί να τραβάει τη λεπίδα προς τα εμπρός με τα χέρια του.

Η εκτέλεση του αντίστροφου χτυπήματος στην αριστερή πλευρά της σανίδας θα προκαλέσει τη στροφή της μύτης της σανίδας προς τα δεξιά. Αντίθετα, η χρήση του αντίστροφου χτυπήματος στη δεξιά πλευρά της σανίδας θα προκαλέσει τη στροφή της μύτης της σανίδας προς τα αριστερά.

III. Sweep Stroke (χτύπημα σκούπα)

Το sweep stroke χρησιμοποιείται για να περιστραφεί η σανίδα του κωπηλάτη, ενώ στέκεται ακίνητος ή βρίσκεται σε κίνηση. Αν ο κωπηλάτης εκτελεί την

κωπηλασία στη δεξιά του πλευρά, περιστρέφει τον κορμό του, έτσι ώστε ο δεξιός ώμος του να βγει μπροστά. Στην συνέχεια, πλησιάζει προς τα εμπρός και φυτεύει το κουπί του στο νερό βεβαιώνοντας ότι η λεπίδα της σανίδας είναι ολόκληρη σε βύθιση. Έτσι, «σκουπίζει» ή «σαρώνει» το κουπί μακριά από τη σανίδα του με μια μεγάλη κίνηση τόξου από τη μύτη της σανίδας μέχρι την ουρά. Περιστρέφει τον κορμό του κατά τη διάρκεια της κίνησης σάρωσης και χρησιμοποιεί ως μοχλό τα πόδια και τους γοφούς του. Η εκτέλεση του sweep stroke στη δεξιά πλευρά της σανίδας θα κάνει την σανίδα να στρίψει αριστερά. Αντίστροφα, η εκτέλεσή του στην αριστερή πλευρά της σανίδας θα την κάνει να στρίψει δεξιά.

Αφού, λοιπόν, αναλύθηκε στο πρώτο κεφάλαιο η καταγωγή, τα γενικά και τα ειδικά χαρακτηριστικά του αθλήματος της SUP, εν συνεχεία η παρούσα πτυχιακή εργασία θα συνεχίσει με την παράθεση ενός σημαντικού ζητήματος της ιστορία της SUP, που άπτεται του ζητήματος της ηγεμονίας και της οργάνωσης του αθλήματος.

2. Το ζήτημα της αντιπροσώπευσης

Το δεύτερο κεφάλαιο της παρούσας πτυχιακής εργασίας έχει ως θέμα την ιστορικής σημαίας απόφαση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαστηρίου αναφορικά με την διαχείριση του αθλήματος της SUP που ανέκυψε ανάμεσα σε δύο Ομοσπονδίες, την ISA και την ICF. Το δεύτερο, λοιπόν, κεφάλαιο παρουσιάζει σε πρώτο επίπεδο τις δύο αυτές ομοσπονδίες, αναλύοντας την ιστορία και τους στόχους τους, ενώ σε ένα επόμενο επίπεδο κρίνεται σκόπιμο να παρουσιαστεί το Διεθνές Αθλητικό Δικαστήριο (CAS), εκθέτοντας τις καταβολές του, τους τρόπους λειτουργίας του και την θέση που αυτό έχει στην διεθνή αθλητική κοινότητα. Τέλος, αναλύεται η ιδιαίτερα σημαντική για την SUP απόφαση, που διευθετεί το αίτημα της εξουσίας των δύο Ομοσπονδιών επί αυτού του αθλήματος.

2.1 Η Διεθνής Ομοσπονδία Ολίσθησης με Σανίδα (ISA)¹¹

Η Διεθνής Ομοσπονδία Surfing ή Διεθνής Ομοσπονδία Ολίσθησης με Σανίδα (International Surfing Association / ISA) ιδρύθηκε το 1964 και αναγνωρίστηκε από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή ως η παγκόσμια αρχή που καθίσταται υπεύθυνη για το Surfing. Η ISA ορίζει το Surfing ως Shortboard, Longboard & Bodyboarding, StandUp Paddle (SUP) Racing and Surfing, Para- Surfing, Bodysurfing, Wakesurfing καθώς και ως όλες τις άλλες δραστηριότητες που αναπτύσσονται πάνω στα κύματα, ανεξαρτήτως του τύπου κυμάτων, αλλά και σε επίπεδο νερό με την χρήση κατάλληλου εξοπλισμού.

Επιπλέον, η ISA έστειψε τους πρώτους παγκόσμιους πρωταθλητές, ανδρών και γυναικών, το 1964, τον πρώτο Big Wave παγκόσμιο πρωταθλητή το 1965, τον παγκόσμιο πρωταθλητή νέων το 1980 και τους παγκόσμιους πρωταθλητές StandUp Paddle (SUP) τόσο σε Surfing όσο και σε αγώνες, το 2012. Μέλη της ISA αποτελούν Εθνικές Ομοσπονδίες Surfing από 109 χώρες από πέντε ηπείρους. Επιπλέον, η ISA προεδρεύεται από τον Fernando Aguerre (ARG). Η Εκτελεστική Επιτροπή περιλαμβάνει τέσσερις Αντιπρόεδρους Karín Sierralta (PER), Kirsty Coventry (ZIM), Casper Steinfath (DEN) και Barbara Kendall (NZL), την Πρόεδρο της Επιτροπής

¹¹ ISA surf, What is the International Surfing Association?, isasurf.org, Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

Αθλητών Justine Dupont (FRA), τα τακτικά μέλη Atsushi Sakai (JPN) και τον Jean Luc Arassus (FRA), ενώ ο εκτελεστικός διευθυντής του ISA Robert Fasulo αποτελεί ένα Ex-officio μέλος. Τέλος, η έδρα της ISA βρίσκεται στη La Jolla της Καλιφόρνιας των ΗΠΑ.

2.1.1 Η αποστολή, το όραμα και οι στόχοι της ISA

Ως αποστολή της η ISA θέτει την συγκρότηση ενός καλύτερου κόσμου μέσω του Surfing και την προώθηση αυτού του αθλήματος με κάθε του μορφή στην παγκόσμια κοινότητα, εξασφαλίζοντας την σύνδεση των επιμέρους κοινοτήτων του Surf μεταξύ τους και εξασφαλίζοντας προσβασιμότητα και καθολική συμμετοχή σε αυτό.

Παράλληλα, η ISA οραματίζεται να καταστεί αρωγός διάδοσης της δια βίου κουλτούρας και των αξιών του Surf και του SUP, μέσω του ανταγωνισμού, της υγιεινής ζωής, της αυτοεκπλήρωσης και της σύνδεσης με το περιβάλλον. Το όραμα αυτό της ISA βασίζεται στις τέσσερις αξίες που πρεσβεύει, δηλαδή στην ακεραιότητα που την δεσμεύει σε δικαιοσύνη, υπευθυνότητα και υψηλό πρότυπο αριστείας, στο πάθος της για το υδάτινο στοιχείο και τα κύματα, στην καινοτομία της που την οδηγεί στην αιχμή της ανθρώπινης έκφρασης και στην δημιουργικότητα, καθώς και τέλος στον σεβασμό που προτάσσει τόσο μεταξύ των ανθρώπων, όσο και προς το περιβάλλον μέσα στο οποίο αναπτύσσει τις δράσεις της.

Παράλληλα, η ISA θεσπίζει στόχους για την επίτευξη της αποστολής της, κυριότεροι από τους οποίους είναι οι εξής:

1. Να ιδρύσει και να διατηρήσει μια διεθνή ένωση για την προώθηση των συμφερόντων του Surfing σε όλες τις μορφές του και σε όλες τις χώρες του κόσμου, στην οποία μπορούν να συνδεθούν όλες οι αναγνωρισμένες Εθνικές Ομοσπονδίες (NF), που ασχολούνται με το άθλημα του Surfing, του Surfing ή των σχετικών δραστηριοτήτων του.
2. Ενθάρρυνση του σχηματισμού Εθνικών Ομοσπονδιών σε μεμονωμένες χώρες, έθνη ή εδάφη που δεν είναι ακόμη μέλη του ISA, αυξάνοντας έτσι τη συμμετοχή σε όλο τον κόσμο.
3. Να προωθήσει και να συντονίσει τις δραστηριότητες των Εθνικών Ομοσπονδιών εντός της δικής τους δικαιοδοσίας.

4. Να θεσπίσει κανόνες, κριτήρια και πρότυπα για την κρίση και τη διεξαγωγή διεθνών διαγωνισμών για Surfing. Αυτά τα μέτρα ισχύουν, μεταξύ άλλων, για το άθλημα του Surfing, για όσους συμμετέχουν σε αυτό, και για τις διαστάσεις, το σχέδιο, το μέγεθος και τον τύπο της σανίδας ή του εξοπλισμού του σερφ όταν χρησιμοποιούνται σε διεθνείς αγώνες.
5. Να προωθήσει την ομοιομορφία των κανόνων για τη ρύθμιση του Surfing και του Surfing σε όλο τον κόσμο, ενθαρρύνοντας τις Εθνικές Ομοσπονδίες να υιοθετήσουν τους καθιερωμένους κανόνες και τα πρότυπα της ISA.
6. Να συντονίζει τις διεθνείς δραστηριότητες των Εθνικών Ομοσπονδιών παρέχοντας ένα φόρουμ για τη διοργάνωση διεθνών διαγωνισμών.
7. Να οργανώσει ή/και να εξουσιοδοτήσει ένα μέλος ή/και τρίτο μέρος να φιλοξενήσει το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Surfing, τους Παγκόσμιους Αγώνες Surfing και οποιεσδήποτε άλλες διεθνείς εκδηλώσεις, που έχει σχεδιάσει η ISA.
8. Να εργαστεί για τη διατήρηση και τη βελτίωση των παράκτιων περιβαλλόντων και την προστασία των πόρων του Surfing παγκοσμίως.
9. Να προωθήσει τις αξίες του καλού αθλητισμού, ιδιαίτερα μεταξύ της νεότερης γενιάς αθλητών των Surf Sports παγκοσμίως.
10. Να προωθήσει τις εκπαιδευτικές, επιστημονικές, λογοτεχνικές και φιλανθρωπικές πτυχές του αθλήματος του Surfing, βελτιώνοντας τις πολιτιστικές και αθλητικές επαφές μεταξύ των εθνών στον κόσμο.
11. Να ορίζει και να ρυθμίζει το Surfing και το SUP στους Ολυμπιακούς Αγώνες και σε άλλες διεθνείς, ηπειρωτικές και περιφερειακές διοργανώσεις πολλαπλών αθλημάτων.
12. Η αγορά, απόκτηση, πώληση, συναλλαγή, κατασκευή ή ανακατασκευή, ανάληψη μίσθωσης ή ανταλλαγής ή με άλλο τρόπο απόκτηση ή διάθεση οποιασδήποτε κινητής, ακίνητης, σωματικής ή ασώματος περιουσίας οπουδήποτε στον κόσμο.
13. Να συνάψει οποιαδήποτε σύμβαση, ένωση ή διαπραγμάτευση με σκοπό την υλοποίηση οποιουδήποτε από τα προαναφερθέντα αντικείμενα.

2.2 Η Διεθνής Ομοσπονδία Κανόε Καγιάκ (ICF)¹²

Η Διεθνής Ομοσπονδία Κανόε (ICF) είναι ένας οργανισμός μελών που είναι υπεύθυνος για το παγκόσμιο άθλημα του κανό και αποτελείται από πέντε Ηπειρωτικές Ομοσπονδίες (CA) και 169 Εθνικές Ομοσπονδίες (NF). Η ICF είναι η αναγνωρισμένη διεθνής οργάνωση για το άθλημα κωπηλασίας. Στις 19 Ιανουαρίου 1924 ιδρύθηκε το Internationale Repräsentantenschaft Kanusport (IRK) στην Κοπεγχάγη της Δανίας, που έγινε η ICF το 1946.

Το συμβούλιο με διετή θητεία της ICF, το οποίο αποτελείται από εκπροσώπους με δικαίωμα ψήφου από κάθε ένα από τις Εθνικές Ομοσπονδίες, είναι η ανώτατη αρχή και είναι εκεί όπου οι κανόνες, οι αποφάσεις διακυβέρνησης και οι εκλογές για τον Πρόεδρο, τους Αντιπροέδρους (3), τον Ταμία (1) και τους Προέδρους Μόνιμων Επιτροπών (9) λαμβάνει χώρα. Η θητεία για κάθε μία από τις αιρετές θέσεις της ICF είναι τετραετής.

Ο διορισμένος Πρόεδρος είναι ο πρόεδρος του Συνεδρίου, του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής. Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι συλλογικά υπεύθυνο για τη στρατηγική κατεύθυνση του αθλήματος, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διασφαλίζει την εφαρμογή των αποφάσεων του Συνεδρίου και του Διοικητικού Συμβουλίου.

Οι πέντε ήπειροι (Αφρική, Αμερική, Ασία, Ευρώπη και Ωκεανία) εκπροσωπούνται, επίσης, στην Εκτελεστική Επιτροπή και στο Διοικητικό Συμβούλιο της ICF με κάθε εκλογικό ηπειρωτικό αντιπρόσωπο και έναν Πρόεδρο κατά τη διάρκεια του αντίστοιχου Ηπειρωτικού Συνεδρίου.

Εκτός από το Διοικητικό Συμβούλιο της ICF, οι οκτώ (8) κλάδοι έχουν το καθένα τις τεχνικές επιτροπές του, που καθίστανται υπεύθυνες για τους κανόνες και την παράδοση διεθνών αγώνων, όπως για παράδειγμα παγκόσμια πρωταθλήματα και παγκόσμια κύπελλα. Υπάρχει, επίσης, η Επιτροπή Αθλητών και η Ιατρική και η Αντιντόπινγκ Επιτροπή. Αυτές οι επιτροπές αναφέρονται συλλογικά ως μόνιμες επιτροπές.

Η θέση του Επίτιμου Προέδρου απονεμήθηκε στον Jose Perurena από τις εθνικές ομοσπονδίες στο Συνέδριο της ICF τον Νοέμβριο του 2021. Η δέσμευση του

¹² International Canoe Federation, History of the Canoe Federation, canoeicf.com, Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

Περουρένα στο άθλημα και η αφοσίωση στην ICF, μέσω του ρόλου του ως Γενικού Γραμματέα (2000-2004) και Προέδρου (2008-2021) αναγνωρίστηκαν από ολόκληρο το Κογκρέσο.

2.2.1 Η αποστολή, το όραμα και οι στόχοι της ICF

Η Διεθνής Ομοσπονδία Κανόε έχει ως στόχο να εμπνεύσει τους ανθρώπους να κυνηγήσουν ένα μακροχρόνιο πάθος για την κωπηλασία. Η αποστολή της ICF είναι να ηγηθεί σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να δώσει την δυνατότητα, να εμπνεύσει και να ενεργοποιήσει ανθρώπους επιδιώκοντας την συμμετοχή αυτών και την πρόοδό τους στις δραστηριότητες της κωπηλασίας.

Πράγματι, η ICF πρεσβεύει πέντε βασικές οργανωτικές αξίες, οι οποίες και επικουρούν τον ανωτέρω στόχο της. Οι αξίες αυτές είναι η ηγεσία, να αναλάβει δηλαδή την ευθύνη της συλλογικής ευθύνης του αθλήματος και να δείξει πρωτοβουλία αξιοποιώντας βέλτιστες πρακτικές, η υπεροχή, που έγκειται στην επιδίωξη υψηλών προτύπων για όλες τις δραστηριότητες της ICF, την ακεραιότητα, που της επιτρέπει να ενεργεί με συνέπεια και σύμφωνα με υψηλές ηθικές αξίες επιδεικνύοντας αμοιβαίο σεβασμό και ειλικρίνεια, την ισότητα, που την καθιστά ικανή να ενεργεί με δικαιοσύνη, αμεροληψία και χωρίς αποκλεισμούς όσον αφορά τη φυλή, το φύλο, τη θρησκεία, την ικανότητα, την ηλικία, την εθνική ή εθνική καταγωγή, ενώ τέλος η έμπνευση, της επιτρέπει να ενεργεί με ενθουσιασμό, πάθος και περηφάνια με την επιθυμία να διαπρέψει στις δραστηριότητές της.

Οι σκοποί του οργανισμού ορίστηκαν ως εξής:

1. Να δημιουργηθεί σύνδεσμος μεταξύ των Ενώσεων Κανόε των διαφόρων χωρών.
2. Στο μέτρο του δυνατού να διοργανωθούν διεθνείς αγώνες κωπηλασίας και ιστιοπλοΐας μία φορά το χρόνο και εναλλάξ στις διάφορες χώρες.
3. Προώθηση της ξένης περιήγησης μέσω της παραγωγής κατάλληλων οδηγών ποταμών και μέσω της παροχής πληροφοριών για καταλύματα και μέρη ενδιαφέροντος.
4. Εισαγωγή διεθνώς αναγνωρισμένων συμβόλων για τα ποτάμια, σε χάρτες για διευκόλυνση της περιήγησης.

5. Να γίνεται ανταλλαγή πληροφοριών καθιστώντας τις διάφορες εθνικές δημοσιεύσεις για το κανό κοινώς διαθέσιμες μέσω της προετοιμασίας διαλέξεων και ομιλιών, ταινιών και φωτογραφιών, καθώς και μέσω αλληλογραφίας.

Η αρχέγονη φύση της πρακτικής του κανό και η ίδια η εικόνα αυτού του βασικού σκάφους, χρησιμεύει ως ενοποιητικό σύμβολο μεταξύ των πολιτισμών και των εθνών, των οποίων οι λαοί μοιράζονται μια κοινή εμπειρία τόσο στο χρόνο όσο και στο χώρο.

2.3 Το Διεθνές Αθλητικό Δικαστήριο (CAS)¹³

2.3.1 Η προέλευση του Διεθνούς Αθλητικού Δικαστηρίου

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η τακτική αύξηση του αριθμού των διεθνών διαφωνιών που σχετίζονται με τον αθλητισμό και η απουσία οποιασδήποτε ανεξάρτητης αρχής ειδικευμένης σε αθλητικά προβλήματα και εξουσιοδοτημένης να εκδίδει δεσμευτικές αποφάσεις οδήγησε τους κορυφαίους αθλητικούς οργανισμούς να προβληματιστούν σχετικά με το θέμα του αθλητισμού. επίλυση διαφοράς.

Το 1981, αμέσως μετά την εκλογή του ως Πρόεδρος της ΔΟΕ (IOC), ο Η.Ε. Ο Χουάν Αντόνιο Σαμάραντς είχε την ιδέα να δημιουργήσει μια δικαιοδοσία ειδικά για τον αθλητισμό. Την επόμενη χρονιά στη Σύνοδο της ΔΟΕ που πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη, ο δικαστής Κέβα Mbaye, ο οποίος ήταν τότε δικαστής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, προέδρευσε μιας ομάδας εργασίας που είχε επιφορτιστεί με την προετοιμασία του καταστατικού αυτού που θα γινόταν γρήγορα το «Δικαστήριο Διαιτησίας για τον Αθλητισμό».

Η ιδέα της δημιουργίας μιας διαιτητικής δικαιοδοσίας αφιερωμένης στην επίλυση διαφορών, που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τον αθλητισμό είχε, ως εκ τούτου, σταθερά δρομολογηθεί. Ένας άλλος λόγος για τη σύσταση ενός τέτοιου διαιτητικού οργάνου ήταν η ανάγκη δημιουργίας μιας εξειδικευμένης αρχής ικανής να επιλύει διεθνείς διαφορές και να προσφέρει μια ευέλικτη, γρήγορη και φθηνή διαδικασία.

¹³ Tas / Cas, Court of Arbitration for Sport, tas-cas.org. Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

Οι αρχικές περιγραφές της ιδέας περιείχαν πρόβλεψη η διαδικασία διαιτησίας να περιλαμβάνει μια προσπάθεια να επιτευχθεί εκ των προτέρων διευθέτηση. Σκοπός ήταν επίσης η ΔΟΕ να αναλάβει όλα τα λειτουργικά έξοδα του δικαστηρίου. Ευθύς εξαρχής, διαπιστώθηκε ότι η δικαιοδοσία του CAS δεν πρέπει με κανένα τρόπο να επιβάλλεται σε αθλητές ή ομοσπονδίες, αλλά να παραμένει ελεύθερα διαθέσιμη στα μέρη.

Το 1983, η ΔΟΕ επικύρωσε επίσημα το καταστατικό του CAS, το οποίο τέθηκε σε ισχύ στις 30 Ιουνίου 1984. Το Αθλητικό Διαιτητικό Δικαστήριο (Court of Arbitration for Sport) άρχισε να λειτουργεί από εκείνη την εποχή, υπό την ηγεσία του Προέδρου Mbaye και του Γενικού Γραμματέα, κ. Gilbert Schwaar.

2.3.2 Η Συμφωνία του Παρισιού¹⁴

Η δημιουργία του ICAS και η νέα δομή του CAS εγκρίθηκαν στο Παρίσι, στις 22 Ιουνίου 1994, με την υπογραφή της «Συμφωνίας σχετικά με τη σύσταση του Διεθνούς Συμβουλίου Διαιτησίας για τον Αθλητισμό», γνωστής ως «Συμφωνία του Παρισιού». Αυτή υπογράφηκε από τις ανώτατες αρχές που εκπροσωπούν τον αθλητικό κόσμο, π.χ. οι πρόεδροι της ΔΟΕ, του Συνδέσμου Διεθνών Ομοσπονδιών Θερινών Ολυμπιακών (ASOIF), του Συνδέσμου Διεθνών Ομοσπονδιών Χειμερινών Αθλημάτων (AIWF) και της Ένωσης Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών (ANOC).

Το προοίμιο της Συμφωνίας αναφέρει ότι :

«Με σκοπό τη διευκόλυνση της επίλυσης διαφορών στον τομέα του αθλητισμού, δημιουργήθηκε ένα όργανο διαιτησίας με τίτλο «Δικαστήριο Διαιτησίας για τον Αθλητισμό» (εφεξής το CAS) και τούτο, με στόχο τη διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων των μερών ενώπιον του CAS και της απόλυτης ανεξαρτησίας αυτού του ιδρύματος, τα μέρη αποφάσισαν με κοινή συμφωνία να δημιουργήσουν ένα Ίδρυμα για τη διεθνή διαιτησία που σχετίζεται με τον αθλητισμό, που ονομάζεται «Διεθνές Συμβούλιο Διαιτησίας για τον Αθλητισμό» (στο εξής: ICAS), υπό την αιγίδα του οποίου θα τοποθετηθεί στο εφεξής το CAS.»

¹⁴ Agreement Related To The Constitution Of The International Council Of Arbitration For Sport (ICAS), Παρίσι, Ιούνιος 1994.

Η Συμφωνία καθόρισε τον διορισμό των αρχικών μελών του ICAS και τη χρηματοδότηση του CAS. Το 2003, ο προϋπολογισμός ICAS/CAS ανήλθε συνολικά σε 7,3 εκατομμύρια CHF. Από την υπογραφή της Συμφωνίας του Παρισιού, όλες οι Ολυμπιακές Διεθνείς Ομοσπονδίες και πολλές Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές έχουν αναγνωρίσει τη δικαιοδοσία του Αθλητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου και έχουν συμπεριλάβει στο καταστατικό τους μια ρήτρα διαιτησίας που παραπέμπει τις διαφορές στο CAS. Από την Παγκόσμια Διάσκεψη για το Ντόπινγκ στον Αθλητισμό, που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο του 2003, το Ολυμπιακό Κίνημα και πολλές κυβερνήσεις έχουν επικυρώσει τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντιντόπινγκ, το άρθρο 13 του οποίου ορίζει ότι το CAS είναι το όργανο προσφυγών για όλες τις διεθνείς διαφορές που σχετίζονται με το ντόπινγκ.

2.3.3 Οργάνωση και δομή του ICAS και του CAS

I. Ο Κώδικας Διαιτησίας σχετικά με τον Αθλητισμό της 22ας Νοεμβρίου 1994

Από τις 22 Νοεμβρίου 1994, ο Κώδικας Διαιτησίας που σχετίζεται με τον Αθλητισμό (εφεξής: ο Κώδικας) διέπει την οργάνωση και τις διαδικασίες διαιτησίας του CAS. Ο Κώδικας αναθεωρήθηκε το 2003 προκειμένου να ενσωματωθούν ορισμένες μακροχρόνιες αρχές της νομολογίας ή των πρακτικών CAS, που ακολουθούνται με συνέπεια από τους διαιτητές και το Γραφείο του Δικαστηρίου. Η τελευταία έκδοση του Κώδικα Διαιτησίας, που σχετίζεται με τον αθλητισμό, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2010. Ο Κώδικας 70 άρθρων χωρίζεται σε δύο μέρη: το καταστατικό των οργάνων, που εργάζονται για την επίλυση διαφορών που σχετίζονται με τον αθλητισμό (άρθρα S1 έως S26), και τους Διαδικαστικούς Κανόνες (άρθρα R27 έως R70). Από το 1999, ο Κώδικας περιέχει επίσης ένα σύνολο κανόνων διαμεσολάβησης, που θεσπίζουν μια μη δεσμευτική, άτυπη διαδικασία που προσφέρει στα μέρη τη δυνατότητα να διαπραγματευτούν, με τη βοήθεια ενός διαμεσολαβητή, μια συμφωνία για την επίλυση της διαφοράς τους.

Έτσι, ο Κώδικας θεσπίζει κανόνες για τέσσερις διακριτές διαδικασίες:

- τη συνήθη διαδικασία διαιτησίας·
- τη διαδικασία διαιτησίας προσφυγών·
- τη συμβουλευτική διαδικασία, η οποία είναι μη αμφισβητούμενη και επιτρέπει σε ορισμένα αθλητικά όργανα να ζητούν συμβουλευτικές γνώμες από το CAS·
- τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Υπάρχουν δύο κλασικές φάσεις στη διαιτητική διαδικασία: γραπτή διαδικασία, με ανταλλαγή δηλώσεων υπόθεσης, και προφορική διαδικασία, όπου τα μέρη ακούγονται από τους διαιτητές, στην έδρα του CAS στη Λωζάνη.

Η διαδικασία διαμεσολάβησης ακολουθεί το πρότυπο που αποφασίζουν τα μέρη. Σε περίπτωση αποτυχίας συμφωνίας, ο διαμεσολαβητής CAS αποφασίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί.

II. Το Διεθνές Συμβούλιο Διαιτησίας για τον Αθλητισμό (ICAS)

Το ICAS είναι το ανώτατο όργανο του CAS. Το κύριο καθήκον του ICAS είναι η διασφάλιση της ανεξαρτησίας του CAS και των δικαιωμάτων των μερών. Για το σκοπό αυτό, φροντίζει για τη διοίκηση και τη χρηματοδότηση του CAS. Το ICAS αποτελείται από 20 μέλη, νομικοί υψηλού επιπέδου, καλοί γνώστες των θεμάτων της διαιτησίας και του αθλητικού δικαίου.

Κατά τον διορισμό τους, τα μέλη της ICAS πρέπει να υπογράψουν δήλωση δέσμευσης άσκησης των καθηκόντων τους με προσωπική ευθύνη, με απόλυτη αντικειμενικότητα και ανεξαρτησία. Το γεγονός αυτό προφανώς συνεπάγεται πως σε καμία περίπτωση ένα μέλος δεν μπορεί να συμμετάσχει σε διαδικασίες ενώπιον του CAS, είτε ως διαιτητής είτε ως σύμβουλος ενός μέρους.

Το ICAS ασκεί διάφορες λειτουργίες, που αναφέρονται στο άρθρο S6 του Κώδικα. Τις πράττει είτε το ίδιο είτε μέσω του συμβουλίου του, που αποτελείται από τον Πρόεδρο του ICAS και δύο αντιπροέδρους, συν τους δύο προέδρους των τμημάτων CAS. Υπάρχουν, ωστόσο, ορισμένες λειτουργίες τις οποίες το ICAS ενδέχεται να μην αναθέτει. Οποιοσδήποτε αλλαγές στον Κώδικα Διαιτησίας, που

σχετίζονται με τον Αθλητισμό, μπορούν να αποφασιστούν μόνο από την ολομέλεια της συνεδρίασης του ICAS και, πιο συγκεκριμένα, με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του. Σε άλλες περιπτώσεις, αρκεί η απλή πλειοψηφία, υπό την προϋπόθεση ότι κατά τη λήψη της απόφασης είναι παρόντα τα μισά τουλάχιστον μέλη του ICAS.

Το ICAS εκλέγει τον δικό του Πρόεδρο, ο οποίος είναι και ο Πρόεδρος του CAS, συν τους δύο Αντιπροέδρους του, τον Πρόεδρο του Τμήματος Τακτικής Διαιτησίας, τον Πρόεδρο του Τμήματος Διαιτησίας Εφέσεων και τους αναπληρωτές αυτών των τμημάτων. Διορίζει επίσης τους διαιτητές CAS και εγκρίνει τον προϋπολογισμό και τους λογαριασμούς του CAS.

III. Το Διαιτητικό Αθλητικό Δικαστήριο (CAS)

Το CAS εκτελεί τα καθήκοντά του με τη διαμεσολάβηση διαιτητών, από τους οποίους υπάρχουν τουλάχιστον 150, με τη βοήθεια του δικαστικού γραφείου του, του οποίου προΐσταται ο Γενικός Γραμματέας. Ένα από τα σημαντικότερα νέα χαρακτηριστικά μετά τη μεταρρύθμιση του CAS ήταν η δημιουργία δύο τμημάτων: μιας «Ταμικής Διεύθυνσης Διαιτησίας», για διαφορές μεμονωμένων περιπτώσεων που υποβάλλονται στο CAS, και μιας «Διεύθυνσης Διαιτησίας Προσφυγών», για διαφορές που προκύπτουν από οριστική απόφαση, που λαμβάνεται από αθλητικούς οργανισμούς. Κάθε τμήμα διευθύνεται από έναν πρόεδρο.

Επιπλέον, ο ρόλος των προέδρων των τμημάτων αποτελεί η ανάληψη των πρώτων διαδικασιών διαιτησίας μόλις ξεκινήσει η διαδικασία και πριν διοριστούν οι επιτροπές διαιτητών. Οι πρόεδροι καλούνται συχνά να εκδώσουν εντολές για αιτήματα προσωρινών μέτρων ή ανασταλτικού αποτελέσματος και να παρέμβουν στο πλαίσιο της συγκρότησης των επιτροπών διαιτητών. Αφού οριστούν, οι διαιτητές αναλαμβάνουν στη συνέχεια τη διαδικασία.

Οι 275 διαιτητές CAS διορίζονται από το ICAS για μια ανανεώσιμη θητεία τεσσάρων ετών. Ο Κώδικας ορίζει ότι το ICAS πρέπει να καλεί «προσωπικότητες με νομική κατάρτιση και που διαθέτουν αναγνωρισμένη ικανότητα σε ό,τι αφορά τον αθλητισμό». Ο διορισμός των διαιτητών ακολουθεί λίγο-πολύ το ίδιο μοτίβο με τα μέλη του ICAS. Οι διαιτητές του CAS ορίζονται με πρόταση της ΔΟΕ, των ΕΟ και των ΕΟΕ. Το ICAS διορίζει επίσης διαιτητές «με σκοπό τη διασφάλιση των

συμφερόντων των αθλητών» (άρθρο S14 του Κώδικα), καθώς και διαιτητές που επιλέγονται από προσωπικότητες ανεξάρτητες από αθλητικούς οργανισμούς.

Ακόμη και όταν οι διαιτητές CAS προτείνονται από αθλητικούς οργανισμούς, αυτοί πρέπει να εκτελούν τα καθήκοντά τους με απόλυτη αντικειμενικότητα και ανεξαρτησία. Όταν διοριστούν, πρέπει να υπογράψουν σχετική δήλωση. Οι διαιτητές δεν είναι προσαρτημένοι σε ένα συγκεκριμένο τμήμα CAS και μπορούν να συμμετέχουν σε επιτροπές που καλούνται να αποφανθούν σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία, καθώς και σε εκείνες που αποφασίζουν βάσει την διαδικασίας προσφυγής. Οι ομάδες CAS αποτελούνται είτε από έναν μόνο διαιτητή είτε από τρεις. Όλοι οι διαιτητές δεσμεύονται από το καθήκον εμπιστευτικότητας και δεν μπορούν να αποκαλύψουν καμία πληροφορία που σχετίζεται με τα μέρη, τη διαφορά ή τις ίδιες τις διαδικασίες.

2.3.4 Τα είδη διαφορών που επιλαμβάνεται το CAS

Γενικά, μια διαφορά μπορεί να υποβληθεί στο Διαιτητικό Αθλητικό Δικαστήριο μόνο εάν υπάρχει συμφωνία διαιτησίας μεταξύ των μερών που προσδιορίζει την προσφυγή στο CAS. Το άρθρο R27 του Κώδικα ορίζει ότι το CAS έχει δικαιοδοσία αποκλειστικά να αποφαινεται για διαφορές που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Από τη σύστασή του, το CAS δεν δήλωσε ποτέ ότι δεν έχει δικαιοδοσία λόγω της μη σχέσης μιας διαφοράς με τον αθλητισμό¹⁵

Κατ' αρχήν, δύο είδη διαφορών μπορούν να υποβληθούν στο CAS: αυτές εμπορικής φύσης και αυτές πειθαρχικού χαρακτήρα.

Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει ουσιαστικά διαφορές που σχετίζονται με την εκτέλεση συμβολαίων, όπως αυτές που σχετίζονται με χορηγίες, την πώληση τηλεοπτικών δικαιωμάτων, τη διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων, τις μεταγραφές παικτών και τις σχέσεις μεταξύ παικτών ή προπονητών και συλλόγων ή/και αντιπροσώπων (συμβόλαια εργασίας και συμβάσεις αντιπροσωπείας). Σε αυτήν την κατηγορία εμπίπτουν και διαφορές που σχετίζονται με ζητήματα αστικής ευθύνης (π.χ. ατύχημα σε αθλητή κατά τη διάρκεια αθλητικού αγώνα). Αυτές οι λεγόμενες

¹⁵ Απόφαση που εκδόθηκε στη διαιτησία TAS 92/81 στο Digest of CAS Awards 1986-1998.

εμπορικές διαφορές διεκπεραιώνονται από το CAS που ενεργεί ως αποκλειστικό δικαστήριο.

Οι πειθαρχικές υποθέσεις αντιπροσωπεύουν τη δεύτερη ομάδα διαφορών που υποβάλλονται στο CAS, από τις οποίες ένας μεγάλος αριθμός σχετίζεται με το ντόπινγκ. Εκτός από τις υποθέσεις ντόπινγκ, το CAS καλείται να αποφανθεί και για διάφορες πειθαρχικές υποθέσεις (βία στον αγωνιστικό χώρο, κατάχρηση διαιτητή).

Τέτοιες πειθαρχικές υποθέσεις αντιμετωπίζονται γενικά σε πρώτο βαθμό από τις αρμόδιες αθλητικές αρχές και στη συνέχεια γίνονται αντικείμενο προσφυγής στο CAS, το οποίο ενεργεί ως δικαστήριο τελευταίου βαθμού.

2.3.5 Τα αποκεντρωμένα γραφεία CAS και τα ad hoc τμήματα

Το 1996, το ICAS δημιούργησε δύο μόνιμα αποκεντρωμένα γραφεία, το πρώτο στο Σίδνεϊ στην Αυστραλία και το δεύτερο στο Ντένβερ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Τον Δεκέμβριο του 1999, το γραφείο του Ντένβερ μεταφέρθηκε στη Νέα Υόρκη. Αυτά τα γραφεία είναι προσαρτημένα στο δικαστήριο CAS στη Λωζάνη και είναι αρμόδια να λαμβάνουν και να κοινοποιούν όλες τις διαδικαστικές πράξεις. Η δημιουργία τους διευκόλυνε τα μέρη που κατοικούν στην Ωκεανία και τη Βόρεια Αμερική να έχουν πρόσβαση στο CAS.

Αργότερα, το 1996, το ICAS δημιούργησε ένα τμήμα CAS ad hoc με καθήκον να διευθετήσει οριστικά και εντός 24ωρου χρονικού ορίου τυχόν διαφορές που προέκυπταν κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ατλάντα. Αυτό το ad hoc τμήμα αποτελούνταν από δύο συμπροέδρους και 12 διαιτητές που βρίσκονταν στην Ολυμπιακή πόλη καθ' όλη τη διάρκεια των Αγώνων. Για να εξασφαλιστεί η εύκολη πρόσβαση στο ad hoc τμήμα για όλους όσους συμμετέχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες (αθλητές, αξιωματούχοι, προπονητές, ομοσπονδίες κ.λπ.), δημιουργήθηκε ειδική διαδικασία για την περίπτωση, η οποία ήταν απλή, ευέλικτη και δωρεάν. Συνολικά έξι υποθέσεις υποβλήθηκαν στο ad hoc τμήμα CAS στην Ατλάντα.

Από το 1996, έχουν δημιουργηθεί ad hoc τμήματα για κάθε έκδοση των Θερινών και Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Ειδικά τμήματα δημιουργήθηκαν επίσης για τους Αγώνες της Κοινοπολιτείας από το 1998, για το Ευρωπαϊκό

Πρωτάθλημα της UEFA από το 2000 και για το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA το 2006.

Ζητήθηκε, επίσης, από το Διαιτητικό Αθλητικό Δικαστήριο από την UEFA, το διοικητικό όργανο του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου, να δημιουργήσει ένα ad hoc τμήμα για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, που θα πραγματοποιηθεί στο Βέλγιο και την Ολλανδία τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2000. Αυτό επαναλήφθηκε για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα που πραγματοποιήθηκε στην Πορτογαλία (2004) και στην Ελβετία/Αυστρία (2008).

Η επιτυχία αυτών των ad hoc τμημάτων έχει παίξει μεγάλο ρόλο στο να γίνει γνωστό το Διαιτητικό Αθλητικό Δικαστήριο μεταξύ αθλητών, αθλητικών οργανώσεων και μέσω ενημέρωσης σε όλο τον κόσμο. Η δημιουργία αυτής της ad hoc δομής είναι αναμφισβήτητα ένα βασικό σημείο στην ιστορία του CAS.

2.4 Η απόφαση του CAS¹⁶

Στις 6 Αυγούστου του 2020 το Διαιτητικό Αθλητικό δικαστήριο (CAS) εξέδωσε την απόφασή του, κατά διαδικασία της διαιτησίας, μεταξύ της International Surfing Association (ISA) και της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κανόε (ICF) σχετικά με τη διακυβέρνηση του αθλήματος Stand-Up Paddleboard (SUP).

Η επιτροπή CAS αποφάσισε ότι η ISA θα είναι η Διεθνής Ομοσπονδία (IF) που θα διαχειρίζεται το άθλημα του SUP σε ολυμπιακό επίπεδο, αλλά απέρριψε το αίτημα της ISA να αναγνωριστεί ως το μοναδικό διοικητικό όργανο του SUP σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η απόφαση αυτή δεν συνεπάγεται καμία αναγνώριση του SUP σε Ολυμπιακό επίπεδο. Η ένταξή του στο Ολυμπιακό πρόγραμμα ή κάθε είδους επίσημη αναγνώριση στο Ολυμπιακό Κίνημα για την οποία η Επιτροπή CAS δεν είχε δικαιοδοσία ή εξουσία να ασκήσει ανήκει αποκλειστικά στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) και, ειδικότερα, στη Σύνοδο της ΔΟΕ. Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι το ICF διατηρεί το δικαίωμα να διεξάγει κάθε είδους δραστηριότητες SUP εκτός του Ολυμπιακού κινήματος.

¹⁶ Arbitration CAS 2018/O/5830 International Surfing Association (ISA) v. International Canoe Federation (ICF), award of 5 August 2020.

Τόσο ο ISA όσο και το ICF θεώρησαν ότι η διακυβέρνηση και η διοίκηση του SUP σε Ολυμπιακό επίπεδο εμπίπτουν στους αντίστοιχους τομείς αρμοδιότητάς τους. Πριν από την έναρξη της διαιτησίας CAS τον Ιούλιο του 2018, ο ISA και το ICF είχαν προσπαθήσει να επιλύσουν το ζήτημα για αρκετά χρόνια μέσω διαδικασιών συνδιαλλαγής και διαμεσολάβησης, οι οποίες τελικά απέτυχαν. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του CAS, και οι δύο IF προέβαλαν λεπτομερή επιχειρήματα, τόσο γραπτά όσο και προφορικά, σχετικά με το αίτημά τους πως πρέπει να είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση του αθλήματος.

Η επιτροπή CAS που ορίστηκε για να αποφασίσει το θέμα απαρτιζόταν από τον κ. Patrick Lafranchi (Ελβετία), Πρόεδρο, και τον κ. Jeffrey G. Benz (ΗΠΑ) και τον κ. Nicholas Stewart QC (Ηνωμένο Βασίλειο), Συνδιαιτητές.

Κατά τη λήψη της απόφασής της, η επιτροπή καθοδηγήθηκε από τους κανόνες της ΔΟΕ «Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες που ζητούν Διαδικασία Αναγνώρισης της ΔΟΕ» (οι Κανόνες Αναγνώρισης) οι οποίοι θεσπίζουν ποιοτικά και ποσοτικά κριτήρια προκειμένου να αναγνωρίσει μια IF ως τη μη κυβερνητική οργάνωση που διέπει ένα ή περισσότερα αθλήματα, σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη. Έχοντας αναλύσει τις παρατηρήσεις των μερών υπό το φως των Κανόνων Αναγνώρισης, η Ομάδα διαπίστωσε ότι, από τα δύο μέρη, η ISA θα πρέπει να είναι ο IF που θα κυβερνά και θα διαχειρίζεται το SUP σε Ολυμπιακό Επίπεδο. Η Διαιτητική Απόφαση θα δημοσιευθεί στον ιστότοπο του CAS σε εύθετο χρόνο.

2.4.1 Το σκεπτικό του Δικαστηρίου

Το CAS ξεκινά τον συλλογισμό του στην δικαστική του απόφαση με την παράθεση γεγονότων που αφορούν το άθλημα της SUP κατά την περίοδο 2008-2019. Το 2008, η ISA συμπεριέλαβε το SUP στον επίσημο «Οδηγό ISA» ως έναν από τους κλάδους surfing που διαχειρίζεται η ISA. Σε αυτόν τον Οδηγό, η ISA όρισε την SUP με τους ακόλουθους όρους: «Οι αναβάτες στέκονται στην σανίδα για να κωπηλατήσουν χρησιμοποιώντας ένα κουπί με μία λεπίδα, μετά πιάνουν και σερφάρουν το κύμα τους στην ακτή, χρησιμοποιώντας ξανά το κουπί ως σημείο πρόσθετης μόχλευσης κατά το στρίψιμο και ως σημείο σταθερότητας κατά την οδήγηση με μύτη»¹⁷.

¹⁷ Σκέψη 7 της απόφασης CAS 2018/O/5830.

Τον Ιανουάριο του 2009, η ISA εξέδωσε τους πρώτους τεχνικούς κανόνες για τις δραστηριότητες SUP, οι οποίοι συμπεριλήφθηκαν στο «Βιβλίο Κανόνων» για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Σέρφινγκ Νέων ISA 2009, που πραγματοποιήθηκε από τις 28 Μαρτίου έως τις 5 Απριλίου 2009 στον Ισημερινό.

Επιπλέον, από τις 20 έως τις 25 Φεβρουαρίου 2012, η ISA διοργάνωσε το ISA World Stand Up Paddle and Paddleboard Championship 2012 στο Περού, που ήταν ο πρώτος διαγωνισμός SUP σε παγκόσμιο επίπεδο. Έκτοτε, ο ISA έχει διοργανώσει ένα ετήσιο «Παγκόσμιο Πρωτάθλημα» που λαμβάνει χώρα στο Περού (2013), τη Νικαράγουα (2014), το Μεξικό (2015), τα Φίτζι (2016), τη Δανία (2017), την Κίνα (2018) και το Ελ Σαλβαδόρ (2019).

Οι αγώνες SUP surf και SUP συμπεριλήφθηκαν στους Bolivarian Beach Games του 2012 (Λίμα) και του 2014 (Huanchaco), με τις εθνικές Ολυμπιακές ομάδες να επιλέγονται από τις Εθνικές Ομοσπονδίες ISA. Ενώ, το 2013, το SUP συμπεριλήφθηκε στους Bolivarian Games (Trujillo), με τους συμμετέχοντες αθλητές που επιλέχθηκαν από τις Εθνικές Ομοσπονδίες ISA (περιφερειακό πολυαθλητικό γεγονός που πραγματοποιήθηκε προς τιμήν του Simon Bolivar και διοργανώθηκε από τον Bolivarian Sports Organization, ανοιχτό σε αθλητές από τη Βολιβία, την Κολομβία, τον Ισημερινό, τον Παναμά, το Περού και τη Βενεζουέλα (η Χιλή συμπεριλήφθηκε από το 2010).

Τον Αύγουστο του 2015, ο ISA παρουσίασε τόσο το surfing όσο και το SUP στην Οργανωτική Επιτροπή του Τόκιο 2020 για ένταξη στο Πρόγραμμα Ολυμπιακών Αθλημάτων. Τελικά το σέρφινγκ, αλλά όχι το SUP, συμπεριλήφθηκε στο Ολυμπιακό Αθλητικό Πρόγραμμα του Τόκιο 2020.

Επιπλέον, στις 28 Μαΐου 2016, ο γνωστός αγώνας SUP με το όνομα «The Lost Mills», που διεξήχθη στη Βαυαρία (Γερμανία), έγινε ο πρώτος αγώνας SUP που αναγνωρίστηκε από το ICF. Την 1η Ιανουαρίου 2017, τέθηκαν σε ισχύ οι Κανόνες Διαγωνισμού Κανόε Σπριντ της ICF, οι οποίοι για πρώτη φορά περιλάμβαναν κατηγορίες SUP (SUP Men και SUP Women).

Επίσης το 2017, ο ISA συνήψε συνεργασία με την Ένωση Επαγγελματιών Paddlesurf («APP»), η οποία είναι η επίσημη επαγγελματική παγκόσμια περιοδεία για το άθλημα του SUP, ενώ στις 16 Μαρτίου 2017, τέθηκαν σε ισχύ οι Κανόνες αγώνων κανόε SUP της ICF, με στόχο «να παράσχουν τους κανόνες που διέπουν τον τρόπο διεξαγωγής των αγώνων κανόε ICF SUP.

Στις 30 Ιουλίου 2018, το πορτογαλικό αθλητικό διαιτητικό δικαστήριο (το λεγόμενο Tribunal Arbitral do Desporto –«TAD»-), εξέδωσε απόφαση μέσω της οποίας έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι το ICF δεν μπορούσε να εμπλέξει την Πορτογαλικό Ομοσπονδία Κανό (Federação Portuguesa de Canoagem) στη διοργάνωση του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Κωπηλασίας Stand Up ICF, το οποίο η ICF σχεδίαζε να διοργανώσει από τις 30 Αυγούστου έως τις 2 Σεπτεμβρίου 2018, επειδή σύμφωνα με την πορτογαλική νομοθεσία, το SUP διοικούνταν αποκλειστικά από την Πορτογαλική Ομοσπονδία Surf (Federação Portuguesa de Surf) και η διοργάνωση εκδηλώσεων SUP στην Πορτογαλία ήταν ευθύνη της Πορτογαλικής Ομοσπονδίας Surf.

Στις 14 Μαρτίου 2019, η ICF ανακοίνωσε ότι από τις 24 έως τις 27 Οκτωβρίου 2019, θα διοργανώσει το πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας Stand Up ICF στο Qingdao (Κίνα). Το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα έγινε όπως ανακοινώθηκε. Τέλος, το καλοκαίρι του 2019, ο Παναμερικανικός Αθλητικός Οργανισμός (“PASO”) διοργάνωσε τους XVIII Παναμερικανικούς Αγώνες, οι οποίοι περιλάμβαναν το SUP ως έναν από τους αθλητικούς κλάδους του σέρφινγκ.

Έχοντας, λοιπόν, παραθέσει τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά το CAS εν συνεχεία εκθέτει εκτενέστατα τις προσπάθειες συνδιαλλαγής που έλαβαν χώρα και μεταξύ των ISA και ICF, καθώς και τους λόγους που αυτές δεν καρποφόρησαν¹⁸. Τέλος, ο συλλογισμός του CAS καταλήγει στην αξιολόγηση ορισμένων κριτηρίων ελλείψεις στοιχείων για να αποδόσει την διακυβέρνηση της SUP.

Ειδικότερα, όσον αφορά τα σχετικά κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη σύμφωνα με τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, η Ομάδα παρατηρεί τα ακόλουθα:

I. Η Διακυβέρνηση

Σε αυτό το σημείο, οι Κανόνες Αναγνώρισης εκτιμούν την ύπαρξη μιας πολυετούς διαδικασίας στρατηγικού σχεδιασμού. Σε αυτό το θέμα η Επιτροπή σημειώνει τα ακόλουθα.

Από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν σε αυτή τη διαδικασία, προκύπτει ότι από το 2008 η ISA διαδραματίζει ρόλο στην προώθηση, ανάπτυξη και διακυβέρνηση του SUP σε διεθνές επίπεδο. Συγκεκριμένα, το 2008 η ISA

¹⁸ Σκέψεις 21 έως 59 της απόφασης CAS 2018/O/5830

συμπεριέλαβε την SUP ως έναν από τους κλάδους του surfing. Το 2009 η ISA θέσπισε τους πρώτους τεχνικούς κανόνες για την SUP (το λεγόμενο «Βιβλίο Κανόνων»), που απευθύνεται στη ρύθμιση των αγώνων SUP στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Σέρφινγκ Νέων του 2009 ISA. Επιπλέον, από το 2012 η ISA διοργανώνει Παγκόσμιο Πρωτάθλημα σε ετήσια βάση (δηλαδή 8 συνολικά, τα έτη 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 και 2019), που έχει πραγματοποιηθεί σε διάφορες χώρες και ηπείρους (Περού, Νικαράγουα, Μεξικό, Φίτζι, Δανία, Κίνα και Ελ Σαλβαδόρ).

Στο πλαίσιο αυτό, το 2015 η ISA υπέβαλε SUP στην Επιτροπή Ολυμπιακού Προγράμματος προκειμένου να συμπεριληφθεί αυτή η πειθαρχία στο Πρόγραμμα Ολυμπιακών Αθλητισμών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο 2020. Επιπλέον, αυτά τα χρόνια η ISA κατάφερε να συμπεριλάβει και να διοργανώσει αγώνες SUP σε αρκετούς διεθνείς διαγωνισμούς πολλαπλών αθλημάτων, όπως τους Bolivarian Beach Games του 2012, 2013 και 2014, καθώς και σε ορισμένους άλλους διεθνείς αγώνες που διοργανώθηκαν υπό την αιγίδα της ΔΟΕ, όπως οι Αγώνες Κεντρικής Αμερικής του 2017 ή οι Παναμερικανικοί Αγώνες του 2019.

Επιπλέον, από το 2011 η ISA διαθέτει πολλά προγράμματα ανάπτυξης SUP και πιστοποιεί προπονητές και εκπαιδευτές SUP, καθώς και για κριτές και υπαλλήλους εκδηλώσεων. Επιπλέον, από το 2012 η ISA συνεργάζεται με την Ένωση Επαγγελματιών Paddlesurf («APP»), η οποία διοργανώνει την παγκόσμια επαγγελματική περιοδεία για το άθλημα του SUP («APP World Tour»). Επιπλέον, το 2017 η ISA και η APP συνήψαν συνεργασία βάσει της οποίας, μεταξύ άλλων, η ISA επιβάλλει επίσημα κυρώσεις στην APP World Tour και η APP αναγνωρίζει ότι η ISA είναι ο μοναδικός παγκόσμιος κυβερνητικός φορέας για το SUP.

Αντίθετα, σύμφωνα με τα πρακτικά των Τακτικών Συνεδρίων του ICF του 2008, 2010, 2012 και 2014, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου το Συνέδριο του ICF δεν ασχολήθηκε με κανένα θέμα που σχετίζεται με την SUP. Από αυτή την άποψη, η πρώτη αναφορά στο SUP σε ένα Τακτικό Συνέδριο της ICF βρίσκεται στα πρακτικά του Τακτικού Συνεδρίου XXXVII ICF του 2018, όπου η SUP συμπεριλήφθηκε στην ενότητα 17 («Αναφορές από τις Επιτροπές ICF»).

Επιπλέον, στο «Στρατηγικό επιχειρηματικό σχέδιο για τη Διεθνή Ομοσπονδία Κανόε» για την περίοδο Ιανουαρίου 2016 έως Δεκεμβρίου 2020, με στόχο, μεταξύ άλλων, «την επίτευξη αξιόπιστης ανάπτυξης στους κλάδους κωπηλασίας υπό την ευθύνη της ICF», δεν συμπεριλήφθηκε η SUP. , ούτε καν αναφέρεται. Σύμφωνα με

αυτό, τουλάχιστον μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου 2017 (ημερομηνία του στιγμιότυπου οθόνης της ιστοσελίδας της ICF που υποβλήθηκε στο αρχείο), η SUP δεν αναφερόταν στην ιστοσελίδα του ICF ως ένας από τους αθλητικούς κλάδους του.

Ο πρώτος διεθνής διαγωνισμός SUP στον οποίο συμμετείχε η ICF ήταν ο αγώνας «The Lost Mills» που διεξήχθη στη Βαυαρία στις 28 Μαΐου 2016 και ο οποίος αναγνωρίστηκε από την ICF (παρόλο που δεν διοργανώθηκε από αυτό). Επιπλέον, μετά την αποτυχημένη προσπάθειά της να το διοργανώσει στην Πορτογαλία το 2018, το πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα που διοργάνωσε η ICF (δηλαδή το «ICF Stand Up Paddling World Championship») πραγματοποιήθηκε το 2019. Συγκριτικά, σύμφωνα με το Ημερολόγιο Εκδηλώσεων της ICF για την περίοδο 2015-2019 που παρουσιάστηκε στον φάκελο, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η ICF δεν διοργάνωσε ούτε συμμετείχε σε καμία εκδήλωση SUP διαφορετική από αυτές που έχουν ήδη αναφερθεί. Ακόμη, στα Στατιστικά που έχει δημοσιεύσει η ICF για τα έτη 2017 και 2018 δεν αναφέρονται αγώνες ή εκδηλώσεις SUP.

Οι πρώτοι επίσημοι τεχνικοί κανόνες αγώνων SUP της ICF τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2017. Σε συμφωνία με αυτό, στις 16 Μαρτίου 2017 τέθηκαν σε ισχύ οι Κανόνες Διαγωνισμού αγώνων κανόε της ICF SUP, με στόχο «να παράσχουν τους κανόνες που διέπουν τον τρόπο διεξαγωγής αγώνων ICF SUP Canoe Racing».

Επιπλέον, αν και ορισμένα από τα μέλη του (δηλαδή η Αμερικανική Ένωση Κανόε και η Βρετανική Κανόε) δίνουν κάποια μαθήματα SUP, η ICF δεν πιστοποιεί προπονητές, εκπαιδευτές, κριτές ή υπαλλήλους SUP, ενώ, κατόπιν ερωτήσεως από την Επιτροπή, κατέστη σαφές ότι η ICF δεν είχε ακόμη διαθέσει έναν πλήρη προϋπολογισμό για την ανάπτυξη του αθλήματος και των αθλητών του μέχρι την ώρα της ακρόασης, αντίθετα διέθεσε πόρους μόνο για το πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα.

Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι, τουλάχιστον μέχρι το 2016/2017, η ICF δεν είχε πολυετή διαδικασία Στρατηγικού σχεδιασμού για την ανάπτυξη SUP.

II. Ιστορία και παράδοση

Σύμφωνα με τους Κανόνες Αναγνώρισης, αυτό το κριτήριο αξιολογήθηκε λαμβάνοντας υπόψη (i) την ημερομηνία ίδρυσης της Διεθνούς Ομοσπονδίας, (ii) την ιστορία του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος που διοργανώθηκε από τη Διεθνή Ομοσπονδία που διακυβεύεται (έτος κατά την οποία έγινε για πρώτη φορά που

διεξήχθησαν, αριθμός Παγκοσμίων Πρωταθλημάτων, συχνότητα Παγκοσμίων Πρωταθλημάτων, κ.λπ.), (iii) τον αριθμό των φορών που η αθλητική οργάνωση έχει συμπεριλάβει σε έναν από τους αγώνες πολλαπλών αθλημάτων που επιλέγονται από τους κανόνες (π.χ. Παγκόσμιοι Αγώνες, Πανεπιστήμια, Αγώνες Κοινοπολιτείας, Ηπειρωτικοί Αγώνες, Αγώνες όλης της Αφρικής, Ασιατικοί Αγώνες, Παναμερικανικοί και Μεσογειακοί Αγώνες, SportAccord Multi-Sport Games).

Όσον αφορά τα κριτήρια αυτά, η Επιτροπή παρατήρησε ότι:

- Από τα δύο Μέρη, η ICF είναι η παλαιότερη Διεθνής Ομοσπονδία, που ιδρύθηκε το 1946, ενώ η ISA ιδρύθηκε το 1964.
- Η ISA διοργανώνει ένα Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ετησίως. Δεδομένου ότι η ICF έχει διοργανώσει μόνο ένα Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, η συχνότητα αυτού του αγώνα είναι άγνωστη.
- Μέχρι σήμερα, η ISA έχει διοργανώσει 8 Παγκόσμια Πρωταθλήματα SUP (2012-2019), ενώ η ICF έχει διοργανώσει ένα (2019).
- Σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεση της επιτροπής, η SUP συμπεριλήφθηκε μία φορά σε έναν από τους αγώνες πολλαπλών αθλημάτων που επιλέχθηκαν από τους Κανόνες Αναγνώρισης (δηλαδή τους Παναμερικανικούς Αγώνες του 2017). Σε αυτή την εκδήλωση η ISA ενήργησε ως διοργανωτής του διαγωνισμού SUP.

III. Καθολικότητα

Από τα διαφορετικά κριτήρια που ορίζονται σε αυτήν την ενότητα των Κανόνων Αναγνώρισης, η Επιτροπή σημείωσε τα ακόλουθα:

- Ενώ η ISA έχει 104 Εθνικές Ομοσπονδίες, η ICF έχει 167 Εθνικές Ομοσπονδίες.
- Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ISA SUP του 2017 συμμετείχαν 286 αθλητές από 42 χώρες. Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ISA SUP του 2018 συμμετείχαν 200 αθλητές από 26 χώρες.

- Όσον αφορά την ICF, πληροφορίες σχετικά με το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας 2019 της ICF Stand Up δεν είναι διαθέσιμες στην επιτροπή. Παρόλα αυτά, δεδομένου ότι αυτός ο διαγωνισμός διεξήχθη μετά τον γύρο υποβολών των μερών και την ακρόαση αυτής της διαιτησίας (δηλαδή είναι ουσιαστικά αδύνατο για την ICF να υποβάλει οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με αυτό), προκειμένου να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των μερών

Η Επιτροπή υπέθεσε ότι ο αριθμός των συμμετεχόντων στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κωπηλασίας Stand Up ICF του 2019 είναι ίδιος με τον μέσο όρο των συμμετεχόντων στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ISA SUP.

IV. Δημοτικότητα

Αυτή η ενότητα περιλαμβάνει ένα σύνολο κριτηρίων (έκκληση για νέους, θεατές-Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, Ραδιοφωνική εκπομπή-Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, Δικαιώματα εκπομπής-Παγκόσμιο Πρωτάθλημα, Ψηφιακά Μέσα, Χορηγοί) που απευθύνονται στην αξιολόγηση των βημάτων που έλαβε η Διεθνής Ομοσπονδία προκειμένου να αυξηθεί η δημοτικότητα του αθλήματος.

Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με την «Έκθεση απόδοσης επένδυσης μέσων και μάρκετινγκ μετά την εκδήλωση» της ISA World SUP Championship του 2017, η ISA έχει λάβει πολλά μέτρα για να αυξήσει τη δημοτικότητα του αθλήματος, μεταδίδοντας αγώνες SUP, ζωντανή μετάδοση του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος του σε διάφορες πλατφόρμες (ιστοσελίδα, Facebook, κ.λπ.), δραστηριοποιείται σε πλατφόρμες μέσω κοινωνικής δικτύωσης, διανέμοντας στους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς παγκοσμίως ένα σημαντικό πρόγραμμα, παρουσία σε εθνικά και τοπικά μέσα (τηλεόραση, ραδιόφωνο, Web, έντυπη), συνεργασία με συνεργάτες μέσων ενημέρωσης (π.χ. SUP Racer, Surfline, The Inertia, Magicseaweed κ.λπ.), έκδοση δελτίων τύπου, εκτέλεση επωνυμίας εκδηλώσεων κ.λπ.

Αντίθετα, τα στατιστικά της ICF (2018 SDP Statistics, Online Entries and Accreditations, 2018 Live Streaming Statistics, 2018 Statistics κατά τη διάρκεια των αγώνων, 2017 Statistics Under Competitions) δεν αναφέρονται καθόλου σε αγώνες SUP (όπως και σε άλλους αθλητικούς κλάδους της ICF) . Ως εκ τούτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, εάν η ICF διεξήγαγε μια δράση αυτού του τύπου, με στόχο την προώθηση και την αύξηση της δημοτικότητας της SUP, δεν είχε την ίδια

έκταση ή την ίδια αποτελεσματικότητα με εκείνες που πραγματοποιήθηκαν από την ISA.

V. Αθλητές

Και τα δύο μέρη δίνουν στους αθλητές τους τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις προμήθειες, τις τεχνικές επιτροπές, το εκτελεστικό συμβούλιο κτλ.. Ως προς αυτό, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σε αντίθεση με την περίπτωση της ISA, όπου ο παγκόσμιος πρωταθλητής SUP, κ. Casper Steinfath, κατέχει θέση στην Εκτελεστική Επιτροπή της, ως ένας από τους Αντιπροέδρους του, η ICF δεν διαθέτει αθλητές SUP στην Εκτελεστική Επιτροπή της, ούτε στο Διοικητικό της Συμβούλιο.

Επιπλέον, όπως αποδείχθηκε κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, ενώ η ISA διαθέτει ενεργούς αθλητές SUP στις τεχνικές του επιτροπές, κανένα από τα μέλη της Επιτροπής SUP της ICF που κατέθεσε (δηλ. οι κ. Ramy Zur, κα Ernstfried Prade και κ. Andrej Kraitor) δεν ήταν αθλητές της SUP. Και πολύ χαρακτηριστικό ήταν το γεγονός ότι ο Γενικός Γραμματέας της ICF δεν μπόρεσε να κατονομάσει κανέναν από τους κορυφαίους αθλητές SUP στον κόσμο για άνδρες και γυναίκες πέρα από αυτούς που κατέθεσαν στην ακρόαση.

VI. Ανάπτυξη του αθλήματος

Όσον αφορά την ύπαρξη προγραμμάτων ανάπτυξης SUP ή εκδηλώσεων για νέους, η ISA έχει ένα αναπτυξιακό πρόγραμμα που ονομάζεται «Πρόγραμμα Υποτροφιών ISA», μέσω του οποίου χορηγεί οικονομική βοήθεια σε αθλητές της SUP. Αναφορικά με την ICF, κατά την εξέτασή του ωςμάρτυρας, ο κ. Andrej Kraitor, μέλος της Επιτροπής SUP της ICF, εξήγησε ότι ήταν σε αυτήν την επιτροπή για τρία χρόνια συζητώντας πώς να αναπτύξει την SUP. Ωστόσο, όταν ρωτήθηκε από ένα από τα μέλη της Επιτροπής εάν η ICF διαθέτει προϋπολογισμό για την ανάπτυξη του SUP, απάντησε απλώς ότι δεν γνωρίζει.

2.4.2 Το Συμπέρασμα του Δικαστηρίου¹⁹

¹⁹ Σκέψεις 236-237 της απόφασης CAS 2018/O/5830

Η Επιτροπή σημειώνει έτσι ότι, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, το μέρος που πληροί τον μεγαλύτερο αριθμό κριτηρίων που καθορίζονται από τους Κανόνες Αναγνώρισης για να δικαιούται να κυβερνά και να διαχειρίζεται την SUP σε Ολυμπιακό επίπεδο, είναι η ISA. Επιπλέον, αφού στάθμισε το ιστορικό των μερών στην SUP και, ειδικότερα, το έργο που έχει κάνει κάθε συμβαλλόμενο μέρος, αντίστοιχα, σχετικά με την προώθηση, την ανάπτυξη, τη δημοτικότητα, την αναγνώριση και την τυποποίηση της SUP ως διεθνούς αθλητισμού, η Επιτροπή έφτασε στο συμπέρασμα ότι από τα δύο Μέρη, μόνο η ISA ήταν πραγματικά ενεργός στην ανάπτυξη, προώθηση και διακυβέρνηση αυτού του αθλήματος.

Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισαν τα μέρη, η ISA ήταν η πρώτη (το 2008) Διεθνής Ομοσπονδία που αναγνώρισε την SUP ως έναν από τους αθλητικούς κλάδους που διέπονται από αυτό (ως μία μέθοδος σερφ), ακόμη ήταν και η πρώτη που έθεσε επίσημους τεχνικούς κανόνες για το άθλημα (το Βιβλίο Κανόνων το 2009), η πρώτη στη διοργάνωση διεθνών εκδηλώσεων σε ομοσπονδιακό επίπεδο και, ειδικότερα, το πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα (8 ετήσιες εκδόσεις μέχρι σήμερα).

Διαχειρίστηκε, επίσης, την ένταξη αυτού του αθλήματος σε διάφορους διεθνείς διαγωνισμούς πολλαπλών αθλημάτων, αποτελώντας την πρώτη Διεθνή Ομοσπονδία που διεκδίκησε την επίσημη διακυβέρνηση αυτού του αθλητικού τρόπου εντός του Ολυμπιακού Κινήματος και, τέλος, η ISA είναι η Διεθνής Ομοσπονδία που κυρώνει επίσημα τον πιο δημοφιλή επαγγελματικό SUP τακτικό διαγωνισμό σε όλο τον κόσμο (δηλαδή η παγκόσμια περιοδεία APP), του οποίου ο διοργανωτής, η APP, θεωρεί την ISA ως το μοναδικό διοικητικό όργανο για την SUP σε διεθνές επίπεδο.

Με τη σειρά του, κατά την άποψη της Επιτροπής, από τα δύο μέρη μόνο η ISA θα ικανοποιούσε, αν όχι τυπικά τουλάχιστον στην πραγματικότητα, τα δύο κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο. 2.1 των Κανόνων Αναγνώρισης, ότι δηλαδή είναι (i) «η μόνη Ομοσπονδία που διέπει το άθλημα παγκοσμίως» και (ii) «Υπάρχει υπό την ιδιότητά του αυτή για τουλάχιστον πέντε χρόνια», επειδή κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς περιόδου και μέχρι να προκύψει αυτή η διαφορά, η ICF ουδέποτε ενήργησε ως το διοικητικό όργανο της SUP, ή υποτίθεται ότι ήταν έτσι, και σε καμία περίπτωση για τουλάχιστον πέντε χρόνια.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν είναι μόνο ότι η ISA ήταν η πρώτη που διοργάνωσε και διοικούσε de facto την SUP σε διεθνές επίπεδο (πράγμα που είναι σημαντικό γεγονός αλλά όχι αρκετό καθ' εαυτό για να δώσει το δικαίωμα σε μια

Διεθνή Ομοσπονδία να διοικεί ένα άθλημα εντός το Ολυμπιακό Κίνημα) αλλά και ότι, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η ISA είναι η μόνη Διεθνής Ομοσπονδία που έχει δείξει πραγματικό και γνήσιο ενδιαφέρον για την SUP, έχοντας καταβάλει μεγάλες προσπάθειες και ξοδέψει σημαντικό χρόνο και χρήμα για την προώθηση, την ανάπτυξη και τη διακυβέρνησή του, όχι μόνο σε επαγγελματικό επίπεδο αλλά και στην ανάπτυξή του σε επίπεδο βάσης, δίνοντας οικονομική βοήθεια σε αθλητές SUP και ευκαιρίες υψηλού επιπέδου αγώνων. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι, με αυτόν τον τρόπο, η ISA εκπλήρωσε de facto τα κριτήρια που απαιτούνται από το άρθρο. 2.1 των Κανόνων Αναγνώρισης και την αποστολή και τον ρόλο που αναθέτει η ΟΕ στις Διεθνείς Ομοσπονδίες εντός του Ολυμπιακού Κινήματος. Συγκεκριμένα:

- «να θεσπίζουν και να επιβάλλουν, σύμφωνα με το Ολυμπιακό πνεύμα, τους κανόνες που αφορούν την άσκηση των αντίστοιχων αθλημάτων τους και να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους»²⁰
- «να διασφαλίσουν την ανάπτυξη των αθλημάτων τους σε όλο τον κόσμο»²¹

Συγκριτικά, κατά την άποψη της Επιτροπής, μόλις πολύ πρόσφατα η ICF έδειξε ενδιαφέρον για την SUP, το οποίο πιθανότατα οφείλεται στην υψηλή δημοτικότητα και απήχηση που έχει αποκτήσει η SUP παγκοσμίως τα τελευταία χρόνια και στον κίνδυνο ότι το άθλημα αυτό θα μπορούσε να αναγνωριστεί από τη ΔΟΕ ως κλάδος σέρφινγκ που διέπεται από την ISA, όπως έχει ήδη ισχυριστεί η τελευταία. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή ήταν της γνώμης ότι μέχρι το 2015/16 η ICF δεν έδινε σημασία στην SUP (είτε σε ανοιχτά είτε σε επίπεδα νερά) και δεν την θεωρούσε ως άθλημα κανό, μη έχοντας αναλάβει μέρος της διακυβέρνησης, της ανάπτυξης και της προώθησης του SUP μέχρι πολύ πρόσφατα.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, από τα δύο μέρη, ο ISA θα πρέπει να είναι η Διεθνής Ομοσπονδία που θα κυβερνά και θα διαχειρίζεται την SUP σε ολυμπιακό επίπεδο, με την επέκταση και τους όρους που θέτει η απόφαση (δηλ. με δεσμευτικές συνέπειες για τα μέρη, καθώς και τα δύο είναι υποχρεωμένα να συμπεριφέρονται και να ενεργούν σύμφωνα με την απόφαση αυτή,

²⁰ Κανόνας 26.1.1 OC

²¹ Κανόνας 26.1.2 OC

αλλά χωρίς δεσμευτική ισχύ για κανένα τρίτο μέρος, συμπεριλαμβανομένης της ΔΟΕ).

Η ICF διατηρεί το δικαίωμα να διεξάγει κάθε είδους δραστηριότητες SUP (δηλαδή, να οργανώνει διαγωνισμούς και εκδηλώσεις SUP παγκοσμίως και σε όλα τα επίπεδα, να προωθεί και να αναπτύσσει την SUP, να διεξάγει και να αναπτύσσει όλες τις μορφές δραστηριοτήτων SUP, κ.λπ.) εκτός του Ολυμπιακού Κινήματος. Αυτό δεν θίγει την ενδεχόμενη απόφαση που μπορεί να λάβει η ΔΟΕ στο μέλλον, εάν υπάρξει, σχετικά με την αναγνώριση και τη διακυβέρνηση της SUP εντός του Ολυμπιακού Κινήματος. Τέλος, το αίτημα της ISA να αναγνωριστεί ως το μοναδικό διοικητικό όργανο της SUP σε παγκόσμιο επίπεδο απορρίπτεται, λόγω γενικότητας και έλλειψης συγκεκριμένου πρακτικού σκοπού προς αυτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η όρθια σανιδοκωπηλασία (SUP) αποτελεί ένα άθλημα που απέκτησε σχετικά πρόσφατα μεγάλη απήχηση στην παγκόσμια κοινότητα. Αν και η ιστορία του αναγάγει τις απαρχές του σε παλαιότερα χρόνια, μόλις προσφάτως άρχισε να αποκτά ιδιαίτερη δημοτικότητα τόσο στο αθλητικό κοινό όσο και στα άτομα που έψαχνα μια χαλαρωτική ενασχόληση.

Η εκτέλεση της όρθιος σανιδοκωπηλασίας αν και εκ πρώτης όψης φαντάζει αρκετά απλή, αποτελεί μια διαδικασία με ιδιαίτερες τεχνικές. Ο κωπηλάτης, μάλιστα, δύναται να απολαύσει την SUP τόσο αγωνιστικό επίπεδο, όσο και σε ψυχαγωγικό. Οι ποικίλοι εξοπλισμοί του αθλήματος αυτού διευκολύνουν τόσο έναν αρχάριο κωπηλάτη όσο και έναν έμπειρο να απολαύσει ο καθένας τους την SUP ανάλογα με τους στόχους που έχει.

Εξαιτίας της πρόσφατης απήχησης του αθλήματος αυτού, δύο οργανισμοί, η ISA και η ICF, επιδίωξαν να διεκδικήσουν την αποκλειστικότητα της SUP σε Παγκόσμιο και Ολυμπιακό επίπεδο. Για την επίλυση αυτής της διαφοράς του προσέφυγαν στο Διεθνές Αθλητικό Δικαστήριο (CAS), το οποίο και επιλήφθηκε της υπόθεσής τους.

Το CAS εξέτασε όλα τα πραγματικά περιστατικά και το ιστορικό της διαιτησίας μεταξύ των δύο Ομοσπονδιών και αξιολογώντας ορισμένα καίρια κριτήρια απεφάνθη επί των ισχυρισμών των διαδίκων και επί των αιτημάτων αυτών. Η απόφασή του κατέληξε στην άρνηση χορήγησης παγκόσμιας αποκλειστικότητας στο άθλημα της SUP, καθώς κατά το σκεπτικό του το αίτημα αυτό στερείται πρακτικού ερείσματος και αντικειμενικού σκοπού, ενώ μέσω της νομοθεσίας και της προγενέστερης νομολογίας απέδωσε στην ISA την αρμοδιότητα της Ολυμπιακής διαχείρισης, όταν καταστεί το άθλημα αυτό Ολυμπιακό αγώνισμα. Κύριος άξονας του σκεπτικού του και ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο της απόφασης αποτελεί το γεγονός πως η επιλογή του αυτή βασίστηκε κυρίως στις ενέργειες που είχε κάνει η ISA στηρίζοντας και προωθώντας το άθλημα της SUP.

Βιβλιογραφία

Clarkin Ashley, " How to Launch and Stand Up on a Paddle Board", REI: Expert Advice. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

Clarkin Ashley, " Stand Up Paddle Boarding (SUP) Checklist", REI: Expert Advice. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

History of Stand Up Paddling" - SUP, Canoe, Kayak Tours & Maui Surf Lessons. 15 Σεπτεμβρίου 2014. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

ISA surf, What is the International Surfing Association?, isasurf.org, Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

International Canoe Federation, History of the Canoe Federation, canoeicf.com, Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

Jason P., Tracing the Colorful History of Stand-Up Paddling, The Inertia. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

Marcus Ben, The art of stand up paddling : a complete guide to SUP on lakes, rivers, and oceans, 2^η έκδοση, 2016, Εκδόσεις Guilford, Connecticut.

Regan J., "The Ultimate Beginner's Guide to Standup Paddleboarding", 14 Ιουλίου 2019, Gillsports.com, Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

"Stand-Up Paddleboard Yoga", Boston.com. Ανακτήθηκε 25 Ιανουαρίου 2022.

Tas / Cas, Court of Arbitration for Sport, tas-cas.org. Ανακτήθηκε 1 Φεβρουαρίου 2022.

The Paddle Board driving technique basics", Paddle Board Review Guide. Ανακτήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2022.

Willoughby S., "Local fishermen are getting on board with the SUP craze", 16 Ιουλίου 2013, The Denver Post. Ανακτήθηκε 25 Ιανουαρίου 2022.

Αποφάσεις - Συμφωνίες

Agreement Related to The Constitution Of The International Council Of Arbitration For Sport (ICAS), Παρίσι, Ιούνιος 1994.

Arbitration CAS 2018/O/5830 International Surfing Association (ISA) v. International Canoe Federation (ICF), award of 5 August 2020.

Απόφαση TAS 92/81 στο Digest of CAS Awards 1986-1998.